

INNOCENTIUS XI. 1

Universalis Ecclesiæ militantis Caput Visibile, in rebus Fidei
Infallibilis ac necessarius Magister

Toti Ecclesiæ etiam conciliariter Congregatæ
PRÆDOMINANS SUPREMUSQUE

MONARCHA

à Quibusdam non ut talis agnitus, sed ut talis probatus
à D. FRANCISCO VERITE' Salvatoriano.

PER TERTIAM EPISTOLAM APOLOGETICAM
ADVERSUS EPISTOLAM

Illustrissimi ac Reverendissimi Domini
GILBERTIDE CHOYSEUL
DU PLESSY-PRASLAIN

EPISCOPI TORNACENSIS.

MISSAM AD

Eximium ac Reverendum Admodum Dominum

D. MARTINUM STEYAERT

S. T. D. & Profess: Ord: in Facultate Lovaniensi,

*Ut Domnum Apostolicum, & omnes Ecclesiasticos Ordines in
S. Religione conservare digneris, te rogamus audi nos.*

VOX ECCLESIE.

LEODY, Typis JACOBI MONFORT. 1689.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY

OF THE

UNIVERSITY OF CHICAGO

OF THE

UNIVERSITY OF CHICAGO

OF THE

UNIVERSITY OF CHICAGO

OF THE

UNIVERSITY OF CHICAGO

OF THE

UNIVERSITY OF CHICAGO

OF THE

ILLUSTRISSE DOMINE,

SCRIPSI nuper Illustrissimæ Vestræ gratiæ, quod ad iter me accingerem negotia mea expediturus, ut, cum redux forem, illico vobis satisfacerem, si ad duas meas Epistolas respondisses. Sed dum ad finem itineris mei perveni, recepi de negotijs Vestris nova quædam satis horribilia Christiano, *Papali Monarchatus* subdito: audiivi enim ex testibus ocularibus, qui è Civitate Vestra Tornacensi discedentes perceperunt, quod percepto Summi Pontificis Decreto Infallibili de condemnatione Vestræ Epistolæ, tam immaturè, & ex eo erroneè conscriptæ, è vestigio minuter Regius dictus intendens contra Pontificum Decretum Epistolam Vestram reimprimi jussit *Connivente*, nec *Contradicente*, Illustrissima Vestra gratia. Illustrissime Domine, quid hoc audio de te & de tuis socijs *Gallis*? sciant & legant Doctoris Seraphici Bonaventuræ admonitionem in Apoli pauperum Resp. I. c. I. *Si tempore Sacerdotij figurativus PONTIFICIS sententia adversari malum erat, MORTISQUE pena multanquam: multo fortius tempore veritatis & gratiæ revelatæ, quando CHRISTI VICARIO plenitudo potestatis, collata esse dignoscitur, malum esse constat nullatenus tolerandum in FIDE vel MORIBUS ejus definitioni dogmatizare contrarium approbando quod ipse reprobat, reedificando quod ipse destruit, defendendo quod damnas.* Nescio profecto, an vestros Gallos pertinaces, & obstinatos, an ignorantes nominare debeam? Ignorantes tamen eos intitulare nequeo saltem quo ad hoc Factum, quo Pontificis Decreto parere recusarunt: etenim non solum noverunt "Galli, summi, mos Pontifices à Christo Domino tamquam Petri Successores toti Ecclesiæ præfatos" esse, verum etiam "ipsis obedire jure divino sese teneri prædicant super tecta: ita docent summos Pontifices rebus Ecclesiæ providere, ut eorum Decreta, quoad fidem, & quoad mores, secundum Canones, & antiquas ac laudabiles nationum consuetudines amplectenda sint, donec ex toto orbe Sacerdotes congregentur." Ita ipsemet testaris, Illustr. Domine: non ergo possunt prætexere ignorantiam obedientiæ præstandæ Decreto Pontificio, nisi fortè crassam, vel affectatam, quæ ad pertinaciam, & obstinationem disponit eo periculosius, quo ex maturiori procedit scrutinio. At dices non ego contemno Pontificis Decretum, sed ut humilis filius me illi subijcio, censuram admitto, doctrinam meam condemnō: admitto responsum, imo in corde meo judico talem esse mentem tuam, quia illam ex doctrina vestra colligo, dum doces te jure divino teneri obedire summo Pontifici, ejusque decreta admittere quoad res fidei, & mores: nisi enim opere impleres, & mens vestra conformis foret verbis vestris doctrinaliter divulgatis, nullam haberes apud Christianos in docendo auctoritatem juxta illud Hieronymi *perdit auctoritatem docendi, cujus sermo opere destruitur.* in epist. ad Ocean. Rectè ergo & tacis dum

quod ante docuisti, opere adimplere: sed anne ideo adæquatè munus tuum persolvisti? minime sed tuum est ad exemplum tuum perducere omnes Episcopali vestrae curæ subditos, & pastoralis vestrae curæ commissos. Dum ergo subditi vestri ex præoccupato Spiritu Pontificio Decreto non solum parere dedignantur, sed & superbe resistentes contrarium operantur, tu PASTOREM te huic populo, aut nega, aut exhibe; non negabis ne cuius Sedem teneas, te neque heredes. Evangelizare, pascere est: fac opus Evangelista, & Pastoris OPUS IMPLESTI. (a) Proponere illis energiam vestram innata quam acquisitam, facundiam vestram penetrabiliorem omni gladio ancipiti, auctoritate vestra apud Magnates Gallicos ponderosam, & aspectabili, propone. inquam, illis, illud Jacobi 4. *Scienti legem, & non facienti eam peccatum est grande.* Item Lucæ 12. *Servus sciens voluntatem Domini sui, si non fecerit eam vapulabit multum:* His spero (quia Evangelici filij sunt) ad se reversuros, & voluntati Pontificis ipsi promulgatae haud dubiè consensuros. Verumtamen Dracones, inquis; me mones pascere; non oves; propter hoc, inquam, magis aggredere eos, sed verbo, non ferro. Bern. ibid. Illustrissime Domine Charitatis stimulo agitat me reprimere nequeo, omnique reverentiâ me tibi jus divinum defensurus sisto, Quapropter sustine paulisper, & supporta me, imo da veniam non tam temerè! quam timide hæc loquenti. Emulor te emulatione bona, & utinam tam vehementi, quam utris, scio ubi habitas: supposito, quod Pontifici se subicere recusant, „subversores sunt tecum: lupi, non oves sunt: talium tamen tu Pastor; utilis consideratio, qua fortè „inveneris, quomodo si fieri possit, convertas eos, NE IPSI SUBVERTANT TE. „Ad ea te potius incito, quorum te scio DEBITOREM. Non est tamen, quod hoc „reas operam, curamve Pastorem, non est, quod erubescas Evangelium: nunc „vero, arripe gladium, qui tibi ad ferendum creditus est, & vulnera ad salutem, „si non omnes, si non multos, certè quos possis.” Huc usque S. Bernardus.

Sed forsitan ex parte bene respondebis *Non sum; melior quam Patres mei*, imo quam ipsæmet summus Pontifex INNOCENTIUS, „quem illorum domus exasperans non dico audit, sed non irrisit? ideo tu insiste magis si fortè audiant, & acquiescant, insiste & resistentibus. Instas opportunè, importunè, argue obsecra, clama ne cesses, (b) Fateor populum istum existisse usque adhuc „dura fronte, & indomito corde, sed utrum etiam indomabili, nescio undè liqui- „dò scire possis? Potest fore, quod necdum fuit: si diffidis tamen, sed apud Deum „non est impossibile omne Verbum: si durâ fronte sunt, durato, & tu è contra „tuam, nihil tam durum, quod duriori non cedat, Dominus ad Prophetam, dedi „frontem tuam duriorē fronti bus eorum. (c) Unum est, quod te absolvit, si egisti „cum populo isto, ut possis dicere, popule meus, quid tibi debui facere & non „feci”? Hec nisi præstiteris, aptabitur illud Hieronymi, Episcopus „quantum ex „emplo prodest, tantum silendo nocet, nam latratu canum, baculoque Pastoris, „Luporum rabies deterrenda est. (d) Verum enim verò priusquam monendo, & exhortando instes, præcas exemplo: licet opere fortè impleas admitendo Decretum Pontificium quoad Damnationem tuæ odiosæ Doctrinæ, & scandalosæ, tamen, tui etiam muneris est Pontificium Decretum perfectè, & non tantum ex parte, exequi, adeoque & in Dicecesi tuâ procurare, ut hujus Decreti mandato satisfiat, scilicet „hunc itaque liberulum sic damnatum, & prohibitum, per idem Decretum

(a) Bern. l. 4. de consid. cap. 3. (b) 2. Tim. 4. Esai. 58. (c) Ezech. 3. (d) in Epist. ad Ocean.

„cretum eadem Sacra Congregatio , de mandato , ut supra vetat” (verba sunt Decreti Epistolam Vestram damnantis) “ ne quis cujuscumque sit status , & conditionis , ubicunque , & quocumque idiomate , & versione impressum , vel imprimendum , auleat ullo modo , & sub quocumque pretextu imprimere , vel imprimi facere , neque impressum apud se retinere , & legere licitè valeat , sed ipsum ordinarijs locorum , aut hæreticæ pravitatis inquisitoribus , statim & cum effectu tradere & consignare teneatur , sub pænis in Concilio Tridentino , & in indice librorum prohibitorum contentis.” Hæc itaque & exequere , & exequi à subditis tuis provideas juxta debitum Pastorale , ne Oves tuæ ex conniventia tuâ putantes sibi licere , propter hujus Decreti violationem pænis illaqueentur à tridentino expressis : si vero populus tuus adhibitis medijs , quibus eos ad hoc cogere potes , incorrigibilis , eisque inobediens apparuerit , ad Apostolicam Sedem ejus contumacia reiteratur , ut vindicta de eo fiat , ” & quidem justissima , quia “ si Decreta Romanorum Pontificum habetis , & non observatis , de temeritate estis corripiendi , & increpandi.” (a) Horum Decretorum firmitatem irremediabilem , quamvis satis probaverim , hac tertiâ meâ Epistola amplius ampliusque confirmabo.

Præquam Veritatem hanc de infallibilitate Pontificiâ , ejusque supra Concilia superioritate invictè à me per duas anteriores meas Epistolas probatam amplius ampliusque manifestare incipiam , præmittere opus est , me non desiderare nisi ex proprio vestro ore & Judicare , & testibus , ad quos nostræ sententiæ defensores provocas , Sententiam nostram confirmare , & vestram penitus eliminare. Sic fol. 8. Vestræ Epistolæ nimium erroneæ quasi intrepidus , ac de manifestâ veritate securus eructas , “ ad Sacram Scripturam , ad Apostolicam Ecclesiæque perpetuam traditionem , ad conciliorum , ipsorumque Summorum Gregorij VII. majorum decreta provoco , & cum hæc sint Theologiæ armamentaria , mihi que cum sapientissimo Theologo Ieremo fit , non dubito , quin te ipso iudice causâ cadant nostri , imo veritatis adversarij.” Ergone hos omnes tamquam quæstionis nostræ dirimendæ iudices appellas , ita ut causâ cadat alterutra pars ab ipsis dijudicata , & Veritatis adversarij sint appellandi , quos omnes hi iudices unanimiter condemnaverint ? defero appellationi. Et jam demonstrabo , quod te ipso iudice causâ cadas , & sis veritatis adversarius. Non possum sufficienter exprimere dolorem , quem ex audaci Vestrâ appellatione concepi. Quid ? ficcine vulgo imponis tam præclaros testes pro sententiâ tuâ fingendo ? adducas , si possis nominatim testes tuos , & convincas ipsos de errore , quem effronter ipsis affingis. Quid ? anne ausus est Clerus Gallicanus in dubium revocare , quod “ nulli dubium est , imo sæculis omnibus notum est , Sanctum , Beatissimum Petrum Apostolorum PRINCIPEM , ET CAPUT , FIDELIUMQUE COLUMNAM , ECCLESIAE CATHOLICAE FUNDAMENTUM , à Domino Jesu Christo Salvatore nostro humanique generis redemptore Cælestis Regni Claves accepisse , solvendique , atque ligandi potestate usum fuisse : nec non PER SUCCESSORES suos huc ulque semper vivere , CAUSAQUE DISCERNERE , semperque victurum esse.” Sic in Concilio Ephesino 1. actione. 5. exclamat Philippus Legatus , cui non solum omnes Patres consentiunt , verum etiam Authoritatem Pontificiam præclarioribus præconijs confessi sunt , ut patet ex Epistola ad Celestinum Papam missâ ,

B.

ubi

(a) *Anacetus Papa epist. ad Episc. Gallia d. 20. c. si Decreta.*

ubi non sibi etiam conciliariter congregatis, sed Pontifici solidum veritatis studium, & Ecclesie Fundamentum adscribunt, & lætabundi ita Pontificem affantur “san-
 „citatis tuæ circa pietatem zelum, ejusdemque circa fidei sinceritatem, curam
 „nostri omnium servatori apprimè gratam, & placitam cum omni admiratione
 „complectimur. Est enim vobis tam eximij in more positum, ut in omnibus ce-
 „lebres sitis, studiaque Vestra solida Ecclesiarum fundamenta constituatis.” Ecce
 incipiunt Judices tui te criminari, Illust. Dom. jam viam preparant ad Sententiam
 definitivam, qua propter, ne diu sis in anxietate, alios conjudices, quos appellasti,
 audiamus, & videamus. an ipsorum judicium sit aliorum jam citatorum sententiæ
 conforme futurum, cum in Concilio Chalcedonenſi act. 2. lecta fuerat Epistola
 Leonis Papæ ad Flavianum de incarnatione verbi conscripta, solius Petri per Leonem
 loquentis sententiæ tam unanimiter acquievère, ut mirificis laudibus Pontificiam
 infallibilem auctoritatem prosequentes, eam his aureis verbis canonizare dignati
 fuerint, *Hæc Patrum Fides*, inquit, *omnes ita credimus. Orthodoxi ita credimus. Ana-*
thema, qui non ita credit. Petrus per Leonem ita locutus est, Apostoli ita docuerunt, pie, &
 vere Leo docuit. Nec fuerunt illi Patres conciliariter congregati unicâ suæ sententiæ
 declaratione contenti, sed & ultimâ allocutione ejusdem Sacræ Synodi apud Mar-
 cianum Imperatorem sibi constantes hæc de eodem Leone manifestè proferunt,
Nobis IMPENETRABILEM IN OMNI ERRORE PROPUGNATOREM DEUS PROVIDIT,
ET ROMANÆ ECCLESIE PAPAM ad Victoriâ preparavit, & doctrinis eam per omnia
veritatis adstringens, & quem admodum Petrus, & hic affectus serventiori decertans OMNEM
apud Deum SENSUM, ET INTELLIGENTIAM perducit. Anne Hi Patres juris sui obli-
 viti *Aulico tantum More* (uti nobis imponis) Leonem vocarunt impenetrabilem in om-
 ni errore propugnatorem, & in corde suo aliter sentientes sese arbitrati sunt esse
 fidei custodes, & arcanorum infallibiles definitores? absit sexcentis illis Patribus
 hanc fallaciam assuere, qui in Epistola Synodali ad eundem Leonem humiliter
 ejus auctoritatem agnoscentes ita eructant, *Procul dubio à Vestra Providentiâ inchoari*
hoc bonum volentes, ut sicut fidei, sic bonæ ordinationis deputetur effectus. An non manifestè
 hic fidei effectum Leoni, non sibi attribuunt illi Sancti Patres? Quid ergo Galli
 prætendunt à Summo Pontifice eundem auferre? Sed cito audaciam suam disposi-
 turi sunt, dum à Judicibus, quibus per appellationem se sistunt, convicti fuerint.
 Eodem modo quo antedicti te judicant *Theodorum & Lybri* Episcoporum verba
 in Epistola ad *Felicem* Papam, item & *Stephanus* Archiepiscopus cum trium Con-
 ciliorum Africanorum Patribus in Epistola ad *Damasum* Summum Pontificem, sed
 quia tenor verborum est tere idem cum illis, quæ *Athanasius* cum suis Episcopis in
 Alexandrina Synodo congregatis contexit, ideo illa sola proferam, quæ sic sonant,
Tu Prophanarum Hæresium, & impetitorum, atque omnium infestantium depositor, ut princeps
& DOCTOR, CAPUTQUE OMNIS ORTHODOXÆ DOCTRINÆ, ET IMMACULATÆ
FIDEI existis; Sic Pontificem alloquuntur. An non iterum solus Pontifex immacu-
 latæ Fidei Doctor infallibilis enunciatur? Quomodo ergo tam fidenter pronuncias
 Folio 25. Epistolæ vestræ? “Si Christus Dominus infallibiles constituit Petri Suc-
 „cessores eos profectò constituit, ut nostræ Fidei sint custodes, eamque certo de-
 „terminent. Usque adeone ergo suam deinceps deferunt Ecclesiam, ut Fidei infal-
 „libilis regula semel ab ipso constituta per septemdecim sæcula dubia remanserit?”

Er-

Erras, illustrissime Domine; eo turpius, quo magis affectatâ ignorantia hæc pronuntias. Non fuit hæc infallibilis regula per septemdecim sæcula dubia, sed omnino certa, & indubitata omni sæculo, omnesque omnium sæculorum Patres tam conciliariter congregati, quam per totum terrarum orbem latè dispersi hanc infallibilem fidei Regulam secuti sunt, ut testantur trium Conciliorum Africanorum Patres in Epistola Synodali ad Theodorum Papam his verbis, “Magnum & indeficientem omnibus christianis fluentem redundantem apud Apostolicam Sedem consistere fontem, nullus ambigere possit, de quo rivuli prodeunt affluenter largissime,” Universum irrigantes Orbem Christianorum; cui etiam in honore Beatissimi Petri Patrum Decreta peculiarem in requirendis Dei rebus, quæ omnino, & sollicitè debent, maximè vero iustèque ab ipso prælulum examinare vertice Apostolico, cuius vetusta sollicitudo est, tam MALA DAMNARE, QUAM PROBARE LAUDANDA. Antiquis enim regulis sanctum est (ecce quomodo hi Patres non tantum agnoverint Papam ut fidei regulam animatam, sed & ex antiquitate illud ipsum probent) „ut quidquid, quamvis in remotis, vel in longinquo positis ageretur provinciis, non prius tractandum vel accipiendum sit, nisi ad notitiam almæ Sedis vestræ fuisset deductum, ut hujus autoritate iusta, quæ fuisset pronuntiatio, firmaretur, indeque sumerent cæteræ Ecclesiæ velut de natali suo fonte prædicationis exordium, & per diversas totius mundi regiones puritatis incorruptæ maneat fidei Sacramenta salutis.

Non ignoras hanc antiquam sententiam, quia nimis es antiquitatis scrutator, sed ex præoccupato spiritu prætergredieris eam, & fingis te ignorare summum Pontificem fuisse olim ut infallibilem fidei regulam ab omnibus Christicolis habitum. Non possum hoc ita deferere, sed debeo huic tam crassum vestrum errorem, ne dicam mendacium copiosius refutare. Anne latuit, vel dubia fuit hæc nostra fidei regula animata summus Pontifex Patribus Concilij Carthaginensis, dum in Epistola ad Joannem Papam prorumpunt in hæc verba? “Potest sedes Apostolica tale nobis dare responsum, quale nos approbare concorditer explorata veritas faciat. Convenire charitati credimus, ut quid habeat sensus noster in publicam notitiam nemo perduceret, Nisi prius definitio Romanæ Ecclesiæ præderetur.

Aufuses adhuc dicere dubiam fuisse septemdecim sæculis infallibilem fidei regulam a nobis assertam, cum tam manifestè hi Patres eam agnoscant, ut sine Pontificis definitione decreta sua publicare non audeant ut infallibilia? ubi ergo latebit infallibilitas, si Patres illi congregati sibi illam non attribuerint, sed apertis verbis denegent, & nec sit apud Pontificem? si possis latibulum illud assignare, assigna, lubenter dicam. Interim tamen ego lubenter me jungam antiquitati, nec a veritate recedam, ut principibus aduler, sed depositum sanctorum Patrum custodiam usque ad extremum vitæ halitum. Adhærebo Patribus Concilij Turonensis secundi, qui c. 21. postquam lectum fuerat Decretum Innocentij Papæ, sic exclamarunt. “Quis Sacerdotum contra decreta talia quæ a sede Apostolica processerunt agere præsumat? & quorum auctorum valere possit prædicationis, nisi quos Sedes Apostolica semper intromisit? & Patres nostri hoc semper custodierunt QUOD EORUM PRÆCIPIT AUTHORITAS.” Scio quid fortè obgarries ad hæc verba; ideo non illis tantum contentabor, sed & alia subijciam, quibus probem summum Pontificem a sæculis fuisse habitum, ut fidei regulam, & Magistrum infallibilem: hoc novit Orientalis Ecclesia, quæ vehementioribus angustiata pressuris,

&c

& arctata malis, tandem ad *Symmachum* Papam tamquam supremum pastorem, in quo Ecclesiasticæ residet auctoritatis plenitudo, confugit, eumque interpellavit auxilium petens, atque remedium, accipe Verba. "Festina ad liberandum nos, quia non in ligando tantum potestas est tibi data, sed in solvendo quoque diu victos ad imitatio- nem magistri, neque in eradicando vel diruendo, sed in plantando, & ædificando. Amplius adhuc scrutemur antiquitatem, ut ampliori confusione vestra error vester pro- scribatur. Audi *Africanum* Episcopum Tarraconensem cum suis ejusdem provincie Episcopis in Epistola ad *Hilarium* Papam adversus Sylvanum his verbis eundem Pon- tificem venerantem. "Nos Deum in vobis primitus adorantes, cui sine querela servi- tis, ad fidem recurrimus Apostolico ore laudatam, inde responsa querentes, Unde ni- hil *Erronee*, nihil præsumptione, sed Pontificali totum deliberatione præscribitur." Si nihil erroneè ab Apostolica sede præscribitur secundum eorum Patrum sententiam, numquid Apostolicum præsidem Romanum infallibilem agnoscunt? agnoscunt planè. Sed nihil novi declarant, sed hoc fuerat semper Christianis in confesso, nec ulli um- quam dubium, siquidem "Prædecessorum nostrorum, quibus etiam rerum actus pa- ternæ traditionis ministros, & rectæ fidei declarant fuisse custodes," inquit *Hormisdas* Papa in epist. ad *Anastasium* Imperatorem. Huic concinit *Joannes* Papa II. in epist. ad *Justinianum* Imperatorem: dicens "Amore fidei, Charitatis studio, edocti Ecce- siasticis disciplinis, Romanæ sedis reverentiam conservatis, & ei cuncta subjecitis, & ad ejus deducitis unitatem, ad cujus autorem, hoc est Apostolorum primum, domi- no loquente præceptum est, pascite oves meas, quam esse omnium Ecclesiarum Caput, & Patrum regulæ, & Principum statuta declarat." Quam procul ab his distas Il- lustrissime Domine! Unde colligo D. V. vel festina manu scripsisse non scrutando an- tiquorum de Papæ infallibilitate judicia, vel nimia præsumptione scientem & volen- tem te Pontifices impugnare, quia non solum Ecclesiasticis, sed & Christiani Monar- chæ hanc veritatem modo à me stabilitam agnoverunt. Hinc Justinianus ad Agapetum Papam, inquit, *Nostris studij est emergentes fidei causas ad Apostolica Sedis vestra referre Judicium*. Idem contestantur Valentinianus Imperator, Eudoxia ejus Uxor, & Galla Placidia ejus Mater in epist. ad Theodosium, cum *Beatissimus Romana Ecclesiæ Episcopus, cui Principatus Sacerdotij super omnes antiquitas contulit* (ecce iterum non solum ex sui temporis testibus, sed ex præcedentium temporum Christianis confirmatum, quod Papa sit infallibilis fidei præceptor) locum habeat ac facultatem DE FIDE, ac Sacer- dotibus judicare. Hac enim gratia secundum solemnitatem Conciliorum, & Constantinopolitanus Episcopus eum per Libellos appellavit, propter contentionem, quæ orta est DE FIDE. Ha- bes nunc ex testibus septemdecim sæcula præcedentibus summum Pontificem fuisse fidei controversiarum unicum definitorem, cum & Concilia, & Patres, & Ponti- fices, unanimiter hoc asserere tibi monstraverim, sed & amplius per eosdem antiquos testes comprobabo; qua ergo fronte asseris, quod per septemdecim sæcula hæc viva fidei regula occulta permanferit? sed quod omnium est pessimum adhuc te pœnituit tam effrontis reolutionis, non ut eam corrigeres, sed ut eam confirmares, dum impu- denter evomis, Sed quid dico per septemdecim sæcula? errore vulgi abripior. Neque enim aperte innotuit error, quem jam insensamur, nisi undecimo exeunte sæculo. ô Præoccupatum spiritum! sicine doctrinæ vestræ veneno infectus es, ut audeas vel illos judices censurare de errore, quos ipsemet appellasti? petivisti traditionem Ecclesiæ, Conci- liorum

litorum, & summorum Pontificum Gregorij VII. majorum decreta: dedi tibi, & illos nunc tamquam errore infectos infectaris? appage, fera pessima devoravit D. V. & nisi tangeret hæc materia bonum commune, charitatis scripta denegarem: sed quia non D. V. tantum, sed & omnes Christianos tangit, & maxime illos, qui cure tue commissi sunt, Gallos, quos D. V. perniciosos vestris principiis per publicationem Epistolæ vestræ imbuisti, ego autem in Evangelio, Christo, atque Pontifici obedientes Filios gignere desidero, ideo ampliori stylo ex undecim sæculorum testibus à te appellatis confecto tibi veritatem hanc demonstrabo, & indiscriminatim Pontificiam infallibilitatem, & supra Concilia auctoritatem patefaciam. Utrumque simul probat Innocentius I. in Epistolis 1. 2. 3. 21. Item 26. quæ est ad Concilium Milevitanum à quo super nova Pelagij hæresi consulitur; & ita respondet: *Diligenter ergo, & congruè consulitis Apostolicæ honoris arcem: Honoris, inquam, illius, quem præter illa, quæ sunt extrinsecus, sollicitudo manet omnium Ecclesiarum super anxijis rebus, quæ sit TENENDA SENTENTIA.* Quam confidenter loquitur Pontifex patribus illius Concilij? Concilium consulit Papam tamquam judicem competentem, & Papa resolvit sibi jus competere de determinatione, quæ sit sententia tenenda: numquid ergo & Concilium, & Papa censent apud Petri Successores residere infallibilem auctoritatem? censent planè, quia "Patrum traditio, Apostolicæ Sedi auctoritatem tantam tribuit, ut de ejus judicio disceptare nullus audeat, idque per Canones semper regulasque servaverit: & currens adhuc suis legibus, Ecclesiastica disciplina Petri nomine, à quo ipsa quoque descendit, reverentiam, quam debet exoluat. Tantam enim huic Apostolo Canonica antiquitas omnium, voluit esse potentiam ex ipsa quoque Dei nostri promissione, ut & ligata solveret, & liganda vinciret." Sic Zozimus Papa in epist. ad Aurelium & Concilium Carthaginense. Eia, Illustrissime Tornacensis: Patrum contempnas Traditionem, & Canonicam antiquitatem pro Pontificia infallibilitate allatam, ut tuam manu teneas odiosam sententiam: sed Patrum traditionem, & Canonicam antiquitatem, sine periculo nullus temere inceisset, inquit ibidem Zozimus Papa.

Periculo ergo te eruas, antiquitatem venerando, & ex illâ sententiam tuam mutando. Periculosum certè est talem doctrinam spargere in re tanti momenti, & eam non posse fulcire aliquo vel Sanctorum Patrum, vel summorum Pontificum, vel Conciliorum effato, quin imo & Sanctos Patres, & summos Pontifices, & Conciliorum Constitutiones habere adversarias. Adversarios fete tibi declarant omnes Episcopi Egyptij in *Alexandrina* synodo congregati, dum in Epistolâ ad *Felicem* summum Pontificem de instigationibus Arianorum conscriptâ sic debuccinant. "Pater beatissime, quia semper Antecessores nostri, & nos à vestra Apostolica sancta Sede auxilium habuimus, & nostri vos curam habere cognovimus, præfatam Apostolicam sedem & summam experimus juxta Canonum Decreta sedem, ut inde auxilium hauriamus, unde prædecessores nostri ordinationes, & DOGMATA, atque sublevationes ceperunt. Ipsa enim firmiter à Deo fixum, & immobile percepit, quoniam ipsam formam universorum titulorum lucidissimam Dominus Jesus Christus vestram Apostolicam constituit sedem: ipsa est enim sacer vertex, in quo omnes Ecclesiæ vertuntur, sustentantur, relevantur." Quid clarius? quid elegantius posset Pontificis superioritatem, & infallibilitatem commendare? agedum Illustrissime Domine, & tu illam agnoscas, quia *revera dignum est illa excellentissima voce, quæ te beatux: predicavit,*

quod pietati tue donatum à domino est, ut quod auliterimum est à puro secernas ac fidem Patrum sine ulla subtractione prædices, sic Pontificem assatur Gregorius in Epist. data sabino diacono. Hinc hujus solius Pontificis Autoritatem sufficere ad rem Fidei declarandam libere protestatus est S. Hieronymus Epist. 57. ad Damasum dicens, si placet, obsecro, non timebo tres Hypostascs dicere, si jubetis; quamobrem obtestor beatitudinem tuam per Crucifixum; mundi salutem, per Homousion trinitatem, ut mihi Epistolis siue tacendarum, siue dicendarum Hypostascon detur auctoritas. Item Epist. 58. in solius Papæ definitionem fidem suam refundit, postquam enim dixerat Ecclesiam in tres partes esse divisam ita proseguitur. Ego interim clamito, si quis Cathedræ Petri est, meus est, possum credere si hoc unum offerret, idcirco obtestor beatitudinem tuam, ut mihi litteris eius apud quem in Syria debeam communicare significes. Ecce quid Viri Sancti Ecclesiæ Doctores atque Lumina Clarissima sentiant de Pontificis definitione, quam solidam, firmam, infallibilemque agnoscant, noverunt enim, Quod sicut id quod prima sedes non probaverat, constare non potuit, sic quod illa censuit judicandum Ecclesia tota suscipit, inquit Gelasius Papa in Epist. ad Episcopos Dardanæ, siue ergo Concilia determinent, siue non determinent, quia semper requiritur ab Apostolica Sede confirmatio, & si illa approbet, & censeat esse tenendam Concilij Sententiam, Ecclesia tota tunc ut Sancti Spiritus oraculum suscipit, antea autem nullo modo, quia sine Sedis Apostolicæ auctoritate, atque consensu nullas, quæcumque acta fuerint vires habrant, inquit Gregorius I. in Epistola ad Orientales agens de Concilio Constantinopoli congregando. è contra autem illa, Quæ semel Apostolicæ Sedis Auctoritate sancita sunt, nil egent firmitatis, inquit idem in Epist. 125. in hac doctrina sibi constantes sunt omnes Pontifices, imo & omnes Ecclesiæ Patres etiam In Concilijs Congregati, qui non suam, sed Pontificis auctoritatem amplexati sunt eique semper finalem definitionem adscriperunt, quam quidem non ipsi condiderunt, sed ex Papæ ore infallibili didicerunt, & post ipsum eam admittentes prædixerunt, audi Agathonem Papam, qui Romæ congregato Concilio adversus Monothelitas inde litteras misit ad Constantinum Imperat. in qua non Concilio sed sibi infallibilitatem, & in Fide immobilem constantiam in Ecclesia servandam adscribit, & probat ex Christi promissione, ex Synodorum declaratione & totius Ecclesiæ consensu, lege Verba "Petrus spiritales Oves Ecclesiæ ab ipso redemptore omnium terrena commendatione pascendas suscepit, cujus annitente præsidio hæc Apostolica Ecclesia nunquam à Via Veritatis in qualibet erroris parte deflecta est, cujus auctoritatem, upote Apostolorum omnium Principis semper omnis Catholica Christi Ecclesia, & Universalis Synodi fideliter amplectentes in cunctis securæ sunt, omnesque Venerabiles Patres Apostolicam ejus doctrinam amplexi" Hoc semper in Ecclesia vigit, omniaque Concilia & verbis, & factis protestate sunt sese Papam Decretorum suorum confirmatorem necessarium agnoscere. Sic Synodus Romana sub Felice Papa anno secundo in Epist. ad Presbijteros & Archimandritas Orthodoxos Constantinopoli & Bithyniæ consistentes de Pontifice testatur his verbis, "Quoties intra Italiam propter Ecclesiasticas causas præcipue Fidei colliguntur Domini Sacerdotes, consuetudo retinetur, ut Successor Præsulum Sedis Apostolicæ ex persona cunctorum totius Italiæ Sacerdotum, juxta sollicitudinem omnium Ecclesiarum sibi competentam cuncta constituat, qui est Caput omnium Domino ad Beatum Petrum Apostolum dicente Tu es Petrus &c." Quam vocem sequen-

tes

tes 300. decem & octo Patres apud Nijceam congregati confirmationem rerum
arque auctoritatem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ detulerunt. Nec immerito, quia "Om-
nes fines terræ, quæ Dominum sincerè receperunt, & ubique terrarum Catho-
lici veram fidem confitentes in Potestatem Romanorum Pontificum tamquam in
solem respiciunt, & ex ipsa lumen Catholicæ & Apostolicæ Fidei recipiunt."
sic Maximianus Episc. Constant. in Epist. ad Orientales. Habes hic *Illustrissime Do-
mine*, testes præteritorum sæculorum, ad quos provocasti, & nondum D. V. pudet
audacis appellationis, cum omnes & singuli vobis tam aperte aduersentur? Sed &
Domesticos scrutare antiquos Episcopos & depræhendes eos à vobis longè recedere.

Videas quadraginta quatuor Episcopos in *Gallia* Narbonensi congregatos, ubi sy-
nodaliter convenientes Epistolam S. Leonis de incarnatione ad Flavianum missam
mirificè extollunt, & Papam ut vere Religionis fontem deprædicant in Epistola
Synodali, & tandem concludunt. "Quod nos ante oculos habentes non desine-
mus Deo Domino nostro gratias agere, quod tantæ sanctitatis, tantæ fidei, tan-
tæque Doctrinæ Apostolicæ Sedi, unde religionis nostræ propitio Christo fons &
origo manavit antistitem dederit."

Vides nunc quam unanimiter antiqui Patres agnoverint Pontificem esse infallibilem
fidei regulam? si tamen his non acquiescas accipe & alios. Patres sextæ Synodi Genera-
lis non tibi sūæque multitudini esto in nomine Christi congregatæ adscribunt infallibi-
litate, sed eam totam in *Agathonis* Papæ auctoritatem retundunt, unde gloriantur
act. 18. "Summus autem nobiscum concertabat Apostolorum princeps, illius enim
imitatorem, & Sedis successorem habuimus fautorem & divini Sacramenti myste-
rium illustrantem per litteras. Confessionem tibi à Deo inscriptam illa Romana
antiqua Civitas obtulit, & dogmatum diem à Vespertinis Partibus exulit. Charta
& atramentum videbatur, sed per *Agathonem Petrus* loquebatur." Unde in Epi-
stola Synodali pro confirmatione ab *Agathone* petenda manifestè rursus fatentur
omnes Patres Pontificiam superioritatem, & omnium actuum dispositionem, an ex-
equenda vel omittenda sint, eidem adscribunt his verbis: "Christus verus Deus
noster virtus verè rerum omnium conditrix & gubernatrix, sapientem dedit me-
dicum vestram à Deo honoratam sanctitatem, contagia hæreticæ suis fortiter
propulsantem remedijs orthodoxiæ, ac valetudinis robur membris Ecclesiæ lar-
gientem. Itaque tibi ut primæ sedis antistiti universalis Ecclesiæ, quid gerendum
sit permitimus stanti supra firmam fidei Petram, acquiescentes veræ confessionis
litteris à vestra paternæ beatitudine ad piissimum Imperatorem missis, quas ut à
summo Apostolorum vertice divinitus scriptas agnoscimus, per quas exortam nu-
per multiplicis erroris hæreticam sectam depulimus:" histe gradum & attende
quomodo hi Patres non sua constitutione, sed *Agathonis* Papæ infallibili doctrina
in Epistolis contenta hæreticas sectas depulerint, illum quippe *Ecclesiæ fundamentum
celestis regni fanctorem, & in terreno iudicio Geli Satanae convinctio* Christus nuncu-
pavit ait Hilarius in psalm. 131. Etenim ad Pontificem propter potentiorē *principali-
tatem* necesse est omnem convenire Ecclesiam, hoc est eos qui sunt *uniques fideles*, in qua con-
servata est ea, quæ est ab Apostolis tradita ait Irenæus l. 3. c. 3. si necesse sit ad Pon-
tificem in dubijs recurrere numquid iple necessarius est Christianorum consiliarius?
quis negabit? cum sciamus ob hoc divina gratia fuisse ad fastidium Sacramentale provectum,

& in quadam Sacerdotum Dei specula constitutum ad prohibendum illicita, & docendum sequenda. Fabianus epist. 3. ad Hilarium. Nec est quod recurrant ad Conciliorum auctoritatem nostri adversarii cum jam manifeste ex concilii convicerim ipsis nullam inesse auctoritatem sine Pontificis approbatione imo exploratum habemus Apostolos eorumque Successores inspirante Domino constituisse, ut nulla Synodus fieret præter ejusdem Sedis auctoritatem. Marcellus Papa epist. 1. idque libera voce protestatus est Lucentius Apostolicæ Sedis Vicarius in Concilio Chalcedonensi act. 1. *Judicii sui ipsum (scilicet Diofcorum) necesse est reddere rationem, quia cum nec personam judicandi haberet, subrepsit, & Synodum ausus est facere sine auctoritate Sedis Apostolicæ, quod ritè nunquam factum est, nec fieri licuit.* Restat ergo nullam sine Pontificæ Concilii inesse auctoritatem, nec sententiam Papæ de rebus fidei à Conciliis posse reformari, ut testatur Gelasius Papa in commonitorio ad Faustum. "Si quantum ad religionem, inquit, questio pertinet, non nisi Apostolicæ sedi juxta Canones debetur summa, judicii totius. Quopropter non veneremur ne Apostolica sententia resolvatur, quam & vox Christi, & majorum traditio, & Canonum tulit autoritas, ut totam potius Ecclesiam semper ipsa dijudicet. Sed cogitent magis (si quis in eis, Religionis est sensus) ne pravitate suam nullatenus deponentes apud Deum hominesque sedis Apostolicæ perpetua constitutione damnentur." (Vide quibus hæc verba minentur) jam latis diu in consistorio judicum, quos appellasti, ventilata est causa tua, omnes uno ore te dijudicant, nec est unus ex illis, quos dedimus & parati sumus adhuc dare, qui vel umbram vestræ sententiæ confert, omnes agnoverunt Pontificem esse fidei regulam, quod tu tamen in dubium revocasti, & ideo tam superbè eructasti. Depone ergo arrogantiam nimiam certè periculosissimam, & imposterum compesce calumum, ex dictis etiam condemnabis dictum tuum tol. 4. Cum nunquam in controversiam fuisset adductum sintne inerrantes Romani Pontifices, an possint errare, inde colligitur semper Romanum Pontificem sicut & ceteros homines habitum fuisse errori obnoxium. Quamvis falsam nuper ostenderim hanc consequentiam vestram ex non dilceptatione deductam, falsæ insuper nititur suppositioni, quia Patres Conciliorum (illorum scilicet in quibus non fuit disceptatum) supposebant ipsum infallibilem fidei magistrum, non solum extra, sed & in Conciliis, uti invictissimè testibus omni exceptione majoribus stabilivi. Et hinc est quod ex illa non dilceptatione expressâ sintne Romani Pontifices inerrantes, an possint errare colligi potius ipsum non posse errare, atque adeo tacitè sententiam nostram semper fuisse confirmatam. Quæ omnia in fine hujus Epistolæ aliter adhuc confirmabo.

Ex dictis etiam colliges, quanta æquitate Facultas Lovaniensis doctrinam Domini Egidij de Witte Mechliniæ Detani &c. censuraverit, cum enim esset omnino antiquitati contraria, sicut vestra, & vestri Anonymi Galli, certè non minorem meruit censuram, quam illam. Protesto nescio, quomodo Illustrissima vestra gratia tam facile audeat ludibrio exponere Clerum Gallicanum, ac si sententiæ vestræ, & Domini de Witte subscripsisset: nonne prævidisti, quod si aliquando opinio vestra esset condemnanda, etiam indirectè in sortem vestram incideret Ecclesiæ Gallicanæ? an non judicabas hoc ei maxime injuriosum futurum, undè expecto quod aliter mentem suam declaratura sit Ecclesiæ Gallicanæ, ne occasione Epistolæ vestræ plebæorum censuræ, & obloquio exponatur. Hoc enim foret stigma indelebile

lebile Ecclesie Gallicane, quod partes haberet in doctrina vestra condemnata, imo & nocivum foret toti regno, si credamus Varicinio ex *Andrea Duvallo* in fine Tractatus de summo Pontifice desumpto, & sic fonante

*Pax erit & toto florebit Gallia Mundo
Donec adhibebunt Lilia Pontifici,
Pax erit & puro fulgebit Gallia flore,
Dum Claves cingent Lilia Pontificis.*

An hoc adimpletum sit, vel adimplendum, vel docuit, vel tempus docebit. TULUM DOCEBERIS USU, ad hujus ergo beatissimi Petri Sedem alacri pectore REX CHRISTIANISSIMUS REDEAT, & sicut cervus, cum quid sumpserit noxium, desiderat ad fontes aquarum, ita desideret, & fiat anima ipsius ad salutifera ejus doctrina fluentia. Sic Joannes Papa VIII. epist. 77. & tu Illustrissime Domine depone fastuosa illa verba, quibus impetis summum Pontificem. Dum veniit ad Concilium venire factus est Ethnicus & Publicanus desinit ad Christum pertinere, desinit esse Primarium Ecclesie membrum. Hæc certe dedecent plebeum, & vulgarem hominem Christianum, quanto magis Episcopum? Dic age quis te in errorem induxit, ut æcumenicum Pontificem convicijs, & scommatibus lacefferes Sanctam Ecclesiam Romanam maledictis lacerares? cui oportet, ut summa cum veneratione te subicias. Stephanus Papa in Epist. ad Basil. Imp. sequere igitur potius exemplum Dardanice Episcoporum in responso ad Gelasium Papam sic effantium "Domine Sancte, Apostolice & Beatissime Pater Patrum, desiderij, & voti nostri est jussionibus vestris in omnibus obedire, & quemadmodum à Patribus nostris accepimus, Sedis Apostolice, quæ vitæ & meritis vestris delata est, præcepta intemeratè servare, atque religionem orthodoxam, cujus estis Prædicatores, fidei, & inculpatæ devotione, prout nostræ rusticitatis sensus patitur obedire." Sic ergo corde contrito, & humiliato te Pontifici prosterne, & gaudeas te ab ipso didicisse errorem vestrum corrigere, & ostendas te velle jussa ejus capescere, & in omnibus integrè voluntati ejus satisfacere.

Hæc eo sunt scripta animo ab obedientissimo Summi Pontificis Filio, ut errorem suum non solum Illust. Vestra Gratia, corrigat, sed & at illi, quos Alexander 7. iniquitatis filios appellavit, sese convertant & submittant definitioni intallibili: hæcenus adversus vestram Epistolam, nunc simul parum contra alios novatores contra nōmine tenus Catholicos scripserunt multi & scribunt, nec desunt, qui Doctrinam Vestram erroneam (Illust. Doctor) validis aggrediuntur argumentis (cum Epistolâ tuâ infallibilem Summi Pontificis aggredieris auctoritatem eamque more Gallico opugnâs) inter quos à paucis diebus non minus acutè & solide (attamen religiose & humiliter) quam eximie eximius P. F. FRANCISCUS JANSSENS ELINGA Brugensis S.T.D. & Almæ Provincie Germ. Infer. Sacri Ord. Prædicat. Exprovincialis &c. in suo libello BRUGIS impresso cum Superiorum Licentia & Approbatione typis PETRI VAN PEE Anno 1689. sub Titulo *Suprema Pontificis auctoritas* &c. quod opusculum cum legisti (uti & duas nostras priores Epistolas dum recepisti, irasceris & miraris Catholicos sic doctrinam tuam perniciosam perferutari, præsertim dum os

Domini locutum est & tuba Romana sonuit, infallibilis auctoritas damnavit) mirari desine, non enim Leoni insultamus mortuo, sed (quamvis Romano fulmine tacto) circumneunti & querenti supremam hanc potestatem devorare & practice deridere conanti, dum reimprimi permittat & distribui (meliozem dum hanc incœpi de Illustrissima gratia V. opinionem caperam, sed, certius nunc dum informatus) resistere conamur & Patris nostri Sanctissimi iura tueri omni meliori & licito modo, & quidem utile est (teste magno Patre Augustino) lib. I. de trinitate cap. 3. tom. 3. plures libros (plures epistolas) à pluribus fieri diverso stylo, non diverso fide, etiam de questionibus eisdem, ut ad plurimos res ipsa perveniat, ad alios sic, ad alios autem sic, quod autem me vocites Saul inter Prophetas, non me turbat, non enim gloriam sed veritatem quero & ostendere satago, nec (quamvis apud Gallos videaris Goliath) parvus David in nomine Domini pugnans horrescit certamen, sunt & alij qui calamum aptant in arenam brevi tecum descensuri, nisi mundo constet Illustrissimam vestram Gratiâ realiter obedivisse decreto, simulque subditos ad obedientiam compulisse Sanctissimi ac infallibilis Innocentij XI. (cui omnia mea scripta aut scribenda omnimode submitto, ac interim dum alij arma parant, & aliqui fortè priores nostras non legerint in justam Sanctissimi Patris defensionem ex armamentario nostro compendiosè aliqua hic addenda produco breviterque repeto, ut sciant omnes, quia Innocentius XI. Universalis Ecclesiæ militantis Caput visibile, in rebus fidei infallibilis ac necessarius Magister est, toti Ecclesiæ etiam CONCILIARITER congregatæ prædminans supremusque Monarcha &c. nec verbis ludendum, sed doctrina proponenda & probanda, ut enim d. distinct. 86. c. Cum multa. In docendo Sacram Scripturam, non Grammaticam Episcopus exponere debet; hæc ab Episcopo, Doctore, Consiliario in responsione expectamus; cui alijsque novatoribus quam brevissime sequentia expono consideranda

Nostræ veritas defensionis fundatur Matth. cap. 16. dicentē Christo Tu es Petrus &c. Tibi dabo Claves &c. Quodcumque ligaveris super terram &c. ejusdemque promissi executio parvo ante ascensionem tempore facta Joan. 2. hisce verbis sine ullâ dependentia aut limitatione Pascite oves meas &c. Pastor supra oves, Innocentius XI. supra Ecclesiam, Pontifex supra Concilium:

Confirmationem dat nobis Concilium Generale Florentinum anno 1439. dicens Definimus ut fidei veritas ab omnibus Christianis credatur & suscipiatur, sicque omnes profiteantur (audite gentes Gallicæ, suscipite doctrinam sanam, attendite ad Illustrissimum Tornacenium Episcopum (cujus verba in initio posita hic repeto) dicentem o utinam veraciter, Galli stant à Conciliorum partibus: sed summos Pontifices à Christo Domino tamquam Petri Successores, TOTI ECCLESIAE præfatos venerantur, ipsis obedire jure divino sese teneri predicant supra terra, ita docens summos Pontifices rebus Ecclesiæ providere, ut eorum DECRETA, quoad FIDEM & quoad MORES, secundum Canones, & antiquas & laudabiles nationum consuetudines, amplectenda sunt, donec ex toto Orbe Sacerdotes congregentur. Si verum est Illustrissime Præsul vestrum de Gallis testimonium audiant verba Sacerdotum in præfato Concilio ex toto orbe congregatorum; quæ hæc sunt (uti & ostendimus in prima nostra Epistola & habentur in præfato Concilio Florentino p. 2. collat. 22.) "definimus Sanctam Apostolicam Ecclesiam, &c. „Roman; Pontificem in universum orbem tenere primatum & ipsum R. Pontifi-

„ccm

cem Successorem esse Beati Petri Principis Apostolorum & verum Christi vicarium totiusque Ecclesiæ Caput & omnium Christianorum Patrem ac Doctorem, & ipsi (INNOCENTIO XI.) in Beato Petro pascendi, regendi & gubernandi universalem Ecclesiam à Domino nostro Jesu Christo plenam potestatem traditam esse." Generale erat Concilium, præsidebat Papa, sine quo nec Ecclesiam representabat universalem.

Illust. Gallorum Doctor, fateris Concilia Generalia esse infallibilia, scias eadem fallibilia nisi infallibilis præsideat Pontifex, oculos ut spero aperiet Concilium Generale anno *Lateranense* 1516. "ubi definitur: solum R. Pontificem tamquam super omnia Concilia auctoritatem habentem, Conciliorum indicendorum, transferendorum, ac dissolvendorum, plenum jus ac potestatem habere, nedum ex Sacræ Scripturæ testimonio, dictis Sanctorum Patrum & aliorum Pontificum, sed iuxta etiam earundem Conciliorum confessione manifestè constat, quorum aliqua referre placuit, reliqua vero notoria silentio præterire &c.

Ibidemque plura exempla proponuntur & argumenta convincentia quod Concilia cum omni humilitate summo obediverint Pontifici, & sic omnes Sacerdotes ex toto orbe congregati (nequidem uno excepto) sic judicarunt, atramen de eorumdem agebatur potestate, sed Sacræ Scripturæ testimonio & dictis SS. Patrum convicti subsignarunt, vide sess. 11. & subsigna commoveat Illustrissimam V. G. quoque aliiud *Lateranense* tertium anno 1160. cap. 1. dicens de modo eligendi summi Pontificis in Romana Ecclesia aliquid specialiter constituitur, quia non potest ad superiorem haberi recursus, unde bene considerandam proponit Papæ electionem: quia electus nec judicari, nec puniri, nec deponi potest.

Aliorum enim hominum causas Deus voluit per homines terminari (verba sunt ennadii diaconi, cujus liber in Concil. Rom. sub Symmacho approbatus; Sedis istius præjulem suo SINE QUESTIONE reservavit arbitrio, voluit Petri Apostoli Successores Cælo tantum debere innocentiam. Et quod clarius quam Act. 7. Concil. 8. Constantinopolitanum anno 870. Dicentis: "non ferenda est hæc audacia [ruminant hæc cum suo Pastore Oves] inauditum hætenus est R. Pontificem à cæteris Ecclesijs esse judicatum, sed alias omnes ab illo judicatas scimus ita igitur novimus universi Ecclesiam Romanam aliorum esse judicem, ab alijs autem non judicari huic declarationi omnes subscripsimus;" Ecce Conciliorum Decreta (*Galli*) & super testæ predicat; subscribat *Gilbertus* Illustr. signet *Egidius de Witte* Libellis contra Pontificem notissimus alijque sese novatores conformant; si Catholici esse velint nec sese Doctori Parisiensi *Richerio* jungant anno 1612. contra sedem Apostolicam ac supremam summi Pontificis auctoritatem debachanti, tantumque scandali causanti, ut Eminentissimus Cardinalis *Peronensis* tum *Senonensis* Archiepiscopus, Co-episcopos congregare debuerit, qui omnes hanc *Richerij* doctrinam, qua Pontificem Concilij submittebat totaliter, tamquam hæreticam & scismaticam condemnarunt, ipseque *Richerius* Regio sacræ facultatis syndici officio fuit privatus tandemque anno 1629. (instruente Eminentissimo Card. Du Rochelleu) retractavit & Confessus est & non negavit, quia Pontifex Romanus est supra Concilium & Infallibilis Ecclesiæ Doctor Universalis: ejusque Decreta tam quoad fidem, quam quoad mores amplectenda sunt omni cum obedientia; Consciantur hoc omnes aut suis munijs merito priventur

aut aspirantes excludantur, ne Ecclesiam turbent, regna pervertant & animas perdant.

Sic Papa Nicolaus in Concil: Generali Constantinopolitano anno 870. Episcopum Syracusanum nomine Gregorium, quia Photium consecravit, omni dignitate privavit inhabilemque declaravit, *Sic ut nullam ab ulla Synodo Spem recuperande dignitatis habeat*: timendum est (si Concilium ad quod appellatur congregetur) idem ut accadat refractariis S. Sedis, unde nuntiam decreto Regio quam Pontificio aspirantes excludendi & exclusi sunt a sacra stricta facultate *Lovanensi*, illi qui non nisi *Oretenus* sese bullis supremi ac infallibilis monarchæ submitunt: huic obediendum, nulla hac manutentionia ficto querenda titulo, aut falso colore fingenda appellatio, nec universitatis alicujus sigillo abutendum est ut mihi scribitur alicubi factum, sed constans in jure regula ad superiorem appellandum; irridendus contra Pontificem conatus, explodenda contra Regem astutia, è contrario ad Regem Papamque humiliter recurrendum, imo ab ipsis Concilijs ad Pontificem appellatur, exemplo vobis sit appellans S. *Athanasius* a Concilio *Antiocheno generali* per infallibilem ac supremum monarcham sedi suæ restitutus, item de 2. concil: *Ephesino* ad S. Leonem appellante *Theodoro* Episcopo *Cyrenensi*: sententia reformata, & ipse est restauratus, sic factum *Paulo* Episcopo *Constantinopolitano* per *Julium* Papam, in epistola vestra ais poterat solus *leo* & vulnecatam fidem sanare & depositum suæ sedis restituere *Flavianum*. Et præmiseras, si & infallibilem se fidei custodem & Episcopum Episcoporum *Leo* se credidisset; argumentum tuum non concludens altera ostendi epistola; nunc solum addo: *Flavianus* appellavit ad *Leonem*, sed ante appellationem acceptatam vita tuncus per *Leonem* restitui non potuit, nihilominus postea *Leo* sententiam depositionis in 2. concil: *Ephesino* cassavit; similiter & S. *Chrysostomus* appellans restitutus est; consule, sibi libet, ecclesiasticas historias exempla plurima invenies. Romanæ obedi Ecclesiæ, siquidem ad ILLAM de qualibet mundi parte appellandum est ab illa autem nemo est appellare permixsus 9. q. 1. *Cuncta* non appellatur a Pontifice ad Concilium (nisi forte a Gallis eisque adherentibus inter quos numerandus eminentissimus Cardinalis *Furstenbergius*) nam ut ultimus concil: *Rom:* canon sub *Silvestro*, nemo judicabit primam sedem, & mementote quid patres CONCILIARITER congregati S. *Marcellino* (qui graviter deliquerat) protulerunt, hæc eorum sententia, prima sedes a nemine judicatur; recipite ergo, sententiam muta, appellationem desere, bonum capesse consilium, fero enim sapiunt *Phryges* nam omnes judicat Papa & a nemine judicatur. CAP. CUNCTA PER MUNDUM 9. q. 3. neque ab *Augusto*, neque ab omni clero, neque a Regibus, neque ab *Aposolis* *Judex* judicabitur; CAP. nemo 9. q. 3. memento *Illust. D.* quod sedis istius presidem suo Deus sine questione preservavit arbitrio CAP. ALIORUM 9. q. 3. nullum Papa habet superiorem CAP. LICET de election: id circo ab eo non appellatur D. CAP. CUNCTA PER MUNDUM 9. q. 3. appellatio enim est de minori iudice ad majorem provocatio CAP. ANTERIORUM 2. q. 6. & si bene jura introspicias *Illust. Doctor*, scienti enim jura scribo, non appellatur ab Imperatore nec a sententia præfecti prætorio I. unica COD. DE SENTENT: PRÆFECTI PRÆTORIO multo fortius nec a Papa appellatur, cum ejus potestas sit longe major imperiali CAP. solitæ de majoritate & obedientia. Et CAP. Duo sunt distincti. 96. vis ulteriora *Illust. Præsul*? Ecce dabo libenter: appellantes à Papa ad futurum Concilium. In Bulla JULY II. declarantur *Hæretici*, *Hæreticus est*, qui detrahit privilegium *Rom: Ecclesiæ*: CAP. distincti. 22. nam totum corpus Ecclesiæ inde auctoritatem habet, ubi Dominus Ecclesiæ posuit principatum CAP. CONCILIA distincti. 17. dubitas ne adhuc

huc de antiquitate ? quæris 17. prima sæcula ? *Apostoli spiritu Dei pleni hoc ipsum viderunt*, quod ipse Petrus (nunc Innocentius) loco Dei omnibus præfesset CAP. SACRO-SANCTA distinct. 22. utpote Vicario Creatoris omnis creatura est subiecta Innocentius in CAP. 2. de translatione Prælator: *Cum enim dixit Christus: quodcumque solveris super terram &c. nihil exceptit CAP. solitæ de maiestate & obedientia CAP. 2. Romanorum dist. 19. De omni Ecclesia habet fas iudicandi CAP. 18. causa 9 q. 3. Nec est qui ei dicere possit cur ita facis CAP. in memoriam dist. 19. denique quæstiones fidei sunt referendæ ad Papam cap. majores de Baptismo: alijs imperatur, ut laxent retia sua, soli tamen Petro dicitur, duc in altum hoc est; in profundum, disputationum &c. Vide Ambrosium ad cap. 5. Lucæ habetur in cap. non turbatur 24 q. 1. Illustrissime Domine, Constantinopolitanum attende concilium cui præsedit Menas Patriarcha dicens Apostolicam Sedem sequimur & obedimus; presente Carolo Magno Imperatore, dum Leo III. accusaretur, Romanum concilium personam Pontificis à nullo iudicandam declaravit. Signa submissionis Pontifici concilia tamquam subdita præstiterunt sæpissime; patet in Concilio Generali Ephesino anno 430. ubi mandato Papæ Nestorius Sede sua Constantinopolitana pulsus est, vis plura in Generali Chalcedonenfi anno 454. legas actione 16. Beatissimus & Apostolicus Vir Papa hoc nobis præcipit. Adjungitur quod ut membra, Patres sed caput ipsorum Pontifex, quibus tu quidem (scribunt S. Leoni Papæ) velut membris ut Caput præeras; reflectant ad hæc verba (si placeat) NOVATORES, præcipit, caput, præeras, quæ vere non subdito sed superiori conveniunt.*

Illustrissime Præsul scis quod Beatissimus & Apostolicus Vir Papa INNOCENTIUS XI. hoc tibi præcipit, ut à tua jam satis convicta & damnata abstineas doctrinâ ac impressionem & retentionem impediâs Epistolæ tuæ Famosæ Patri præcipienti obediat Filius, nisi Absolonis instar rebellis puniendus, agnoscat si calamo duriuscula excidant verba, me cogit fidei ardor & erga Patrem obedientia, quam tam enormiter proscindis hæctenus; meliora dent superi non solum Illustr. D. V. sed & alijs, S. Sedis filijs inobedientibus seu melius iniquitatis, dicite corde sincero, prædicate obedientia non ficta, Apostolicam Sedem sequimur & obedimus, Beatissimus & Apostolicus Vir Papa INNOCENTIUS hoc nobis præcipit & sufficit, & tanquam Fratres Catholicos vos diligemus, ut filios obedientes recipiet Pater S. S. Regna seditiones evadent plures, animæ pericula, nosque libellos famosos & persecutiones quotidianas. Dum ergo infallibilis Pontifex comdemnat, resonant date vocem Obedimus & ecce facta sunt omnia, dicite hoc nobis præcepti & ideo Obedimus libenter; recogitate ergo, quod S. Pater INNOCENTIUS X. damnaverit feria 5. die Jan. 1647. librum Gallico idiomate cui titulus, *de Panshorité de S. Pierre & S. Paul, qui reside dans le Pape Successeur de ces deux Apostres, Illust. Domine cum tuo copista (quem bene instruxisti) Egidio de Witte Gandavensi, (Albo aut Candido uti sese quotidiano pro velamine transformat in suis libellis) Apostolicam Sedem sequere & obedi nec minus ejusdem infallibili definitioni, quoad propositiones Cornelij Jansenij anno 1653. pridie Kalendas Julij alijsque decretis satis superque notis subscribere, nec de sensu aut commate disputa.*

Norum vobis est, quod Missale Romanum Gallicum die 12. Januarij 1661. decreto Pontificis sit proscriptum, lectionem ejusdem atque retentionem impedit, quia hoc vobis Sanctissimus præcipit, nolite, dare puellis etiam plebeis aut domicellis Sacrum Missæ canonem vulgari lingua, quod & quotidie fit cum summo populi scandalo & mysterij vilipendio, sacro enim adversatur Concilio. Admittite Decretum Sanctissi-

mi 1679. 12. O& prohibens libellum R. P. *Gabrielis* &c. Sanctissimus, Beatissimus ac Apostolicus Vir Papa *Innocentius XI.* hoc vobis præcipit, ut sigillum confessionis in nullo casu reveletur prohibens 18. Novembris 1682. quandam propositionem, qua docebatur in publica Thesi Mechliniæ in seminario Archi-episcopali, quod liceret uti scientia seu notitia ex confessione acquisita &c. [utinam exclamat eximius D. *Petrus Marcellus* Tungrensis Facultatis Lovaniensis Sacræ Theol. Doctor usum in Belgio non obtrineat, dicite cordate *Obedimus* & ego & *Ægidius meus* & nostrates; Deus taxit & benedicat vobis si vos submittatis Pontificis Bullis & Decretis, *Dum Os Domini loquutum est & Tuba Spiritus Sancti intonuit, vox Domini in INNOCENTIO, confringentis Cedros Libani, obstruantur ora loquentium mendacium*, scandala, detractiones, inobedientias.

Nec est quod objicias contra Supremi Monarchæ infallibilem auctoritatem, quasi quidam Pontifices sese Concilijs submisissent aut ipsimet aliud judicassent, & dato gratisque concessio, sciendum, quod tamquam PARTICULARES Juri Pontificis hereditario & ex Cathedra loquenti præjudicare non potuerint: non loquentes ex Cathedra. Sciunt Galli legem *Salicam* & quod contra Coronam non præscribitur, sciunt & Lovanienses quod & Duces *Brabantie* Serenissimi, etiam quoad ipsam universitatem, jus sibi retinuerint, nec præscriptio valet, quamvis aliquando dissimulaverint, unde si revolvere liber Registrum Concilij privati Bruxellis incipiens anno 1587. finiensque anno 1590. clare videbis, quid Dux seu Rex statuerit in Magistris *STAPLETONIO* & *WALLIO*: idemque patuit anno 1614. 19. Junij edito Decreto quoad electionem Professorum; universitatis registra attestantur idem anno 1641. iterumque anno 1657. substituto in Sacra ac stricta Facultate, Magistro *DAVE* sublato Doctore *RECHT* & modo jure sibi competente excludit Rex Sapientissime eximium *GUMMARUM HUYGENS*, quem vos Galli honoratis titulo & nomine *Gomer Hardy*, contra Coronam non præscribitur, manet Regium jus inviolabile, quo desiderant omnes Catholici ut eximio S. T. D. Ordinis Sanctissimi Patris Augustini Patri *DESIDERIO* Brugenſi desiderium suum adimpleatur utpote S. Sedis defensori, sanæ doctrinæ propugnatori, novaturientium hosti: si ergo regibus jus hoc competat, majorem saltem auctoritatem summo supremoque Monarchæ Christi Vicario, Petri Successori legitimo *Innocentio XI.* concedere tenetur, ille saltem, qui jus à longè salutavit, multo magis Magister in Israël, Doctor celeberrimus; agnosce igitur corde contrito, ore aperto, quod summam summi Pontificis auctoritatem & potestatem (exicipimus semper quæcumque sunt fidei, juris naturalis aut divini) impedire, alienare, mutare aut contra præscribere non possit nec usus, nec canon, nec decretum, nec statutum; congregatio Ecclesiæ nulla, nullus Prælatus, nullus Doctor &c. quamvis sanctitate & doctrina Eminentissimi: hæc enim potestas à Christo data inviolabiliter ad successorem Petri transit; nil hic mutandum, nil hic alienandum.

Attamen sicut Regi aut Coronæ non obest secundum loca, & tempora subditis, aut alicui civitati liberaliter gratias & privilegia conferre, sic non adversatur prædictis si Beatissimus ac Apostolicus Vir Papa alicui Ordini, Religioni Congregationi, Societati aut alijs exemptiones & privilegia elargiri valeat, est ipsius benevolentia gratias concedere, est ipsius juris dum revocat, mutat &c. secundum temporum rerumque occurrentias & necessitates, similia enim privilegia Religiosis aut alijs necessaria sunt, ut contra *Anti-papales* Sedem Sanctam melius defendere fortiusque bellare.

bellare possint : non tollenda ergo arma illa, hoc præsertim tempore, quo classicum tonant multi non solum in ipsam Virginem Mariam, quam nestoriano more *Despar* a titulo spoliare intendebant distribuendo perniciosus & erroneis libellis A. B. C. anno 1688. Statim Decreti tam Illustrissimi Mechliniensis quam Antverpiensis prohibitis & (eodem anno 9. Septembris Romæ condemnatis ab infallibili auctoritate) ubi media pars salutationis omittebatur, *Mechliniæ* satis notis, sed & libellis famosis contra supremam summi Pontificis potestatem, ubique dividendis & publicatis, inter quos non infimum locum tenet famolus scriptum intitulum & Mechliniæ sparsum *confixio thesum &c.* (auctore satis cognito & aliquo modo punito) summiq[ue] parlamenti auctoritate sub gravi pœna prohibitum alijsque scandalosis lingua vulgari dispersis & affixis folijs, nec non reddendo confessionem carnificinam, petendo nominatim complices ac torte (spero quod non) notitia scientiæ confessionalis in certis casibus utendo &c. unde nec audiendus quidam anti-religiosus *Zegerus Bernardus van Espen* (Eximio Domino *Gummare* familiaris ejusque assecla & commensalis) l. U. D. in suo *Repagulo Canonico* impresso Lovanij apud *Ægidium Denique* anno 1688. ubi omnes exemptiones cassandas, privilegia revocanda censet, sed quam infundate, quam frivole, quam passionate ostendit, hoc scriptum (quod impunè ubique grassatus) annihilando & fundamentaliter eruendo (ut speramus) eximius vir, verus S. P. sui Augultini Discipulus ejusdem Religionis acerrimus defensor *Exim. P. Petrus Clenaerts* Antverp: S. T. D. Lovanij, nisi justæ defensionis locus negetur) cum sepius *parcunt cervis*, & *uxet censura columbas*. Et ecce nunc refutata est doctrina hæc per R. P. F. Jacobum a S. Antonio Ord: Carm: Exprovin: S. T. Lecto. celeberrimum canonistam *Obiecto Repagulo & rejecto* J. U. D. a paucis diebus 1689. edito & approbato, impresso apud *Wilhelmum Frieslem* Coloniae. In epilogo U. I. D. autem animadverto, quod calammum valde indiscrete acuat in R. R. Patres *Minoritas* (qui sine dubio in sui defensionem & calammum & ora aptabunt) dum tempus erit, habent enim qui resistere possunt cum studium & pietas apud ipsos (ut omnibus notum) floreat: ni ipsi humilitas aliud suadeat aut obedientia; aut injusta prohibitio, interim cum frater qui adjuvatur a fratre sit tamquam civitas firma (quamvis ipsis PP. defensionem propriam relinquo) & ego nomine glorior *Francisci* ad honorem SS. illius Patriarchæ Minorum Ordinis fundatoris & ducis inclyti, non possum non paucis [salva vestra venia Illustr. Domine] asseclam vestrum alloqui, statim ad epistolam vestram & ad vos reversurus debachatur juris ille Doctor contra *minoritas*: sed cur contra illos singulariter? ratio in promptu est: *Subjetti sunt pedibus sanctæ Romanæ Ecclesiæ*, sanguinem pro eadem etiam *Brabantini* fundunt, testes appello *Martyres Gorcomienses*, quorum sanguis illius confundit genas; novatoribus ore & calamo resistunt & ideo persecutionem patiuntur & sustinent; nec mirum: *Ubi cinis sub arbore non nidiscat Corvus*, ubi habitus Cinericius & studium cum pietate novator sedem non figit immobilem; imitantur Seraphicum suum Patrem instar *Athlantis* Ecclesiam sustentantem; consideret statum & exitum l. U. D. justum *Minorum* hostis *Giraldi de Abbatis Villa Paralyfi* & morte divinitus mulcati, legatque *Apologiam pauperum* ac questiones scriptas *Seraphico D. Bonaventuræ* calamo contra eundem ac quoscumque ordinem illum sanctissimum persequentes, si fortè convertat illum Deus ejusdemque asseclas, evomentes *Minoritas*, **PERNICIOSI SUNT CORPORIS ET ANIMABUS, CONANTES EOSDEM ANNIHILARE, UT HISCE MILITIBUS**

ceterisque etiam Religiosis suppressis, liberius sedem sanctā oppugnare valeant &c. sed nosē contra dicimus (cum *Minoribus*) doctrina est quasi heretica, quę docet Papam subesse Concilio, ita definitum in Concilio Lateranensi sess. 11. sub Leone X. nec ab eo judicatur prima sedes; ait aliud Concilium, ut habetur in cap. nunc autem distinct. 21. tota ejus causa Dei iudicio reservatur, ita Concilium definit teste Gratiano & hinc etiam dist. 17. ad eum [*Innocentium*] solum pertinet declarare ea, quę pertinent ad fidem ita Concilium Vienneſe. Habetur in Clem. de summa Trinitate, imo ut ante diximus, concilia robur suum & auctoritatem à Pontifice habent Cap. *Significasti de election.* à nobis hodie habetur acceptum, quod sedes Apostolica approbat vel reprobat, uti fuisse probat Gratianus in cap. Si Romanorum distinct. 19. numquid & Tridentinum, Illustrissime Doctor, petijt à Papa confirmatioem? legesi lubet in fine Concilij, numquid & declarat ea, quę à sacro Concilio statuta sunt, ita decreta fuisse, ut in his salva semper auctoritas Sedis Apostolicę & sit & esse intelligatur sess. 25. cap. 21. de reformat. quia imo talis est stylus Conciliorum ait Gratianus Si ergo 25. q. 1. Unde in nonnullis capitulis Conciliorum cum aliquid observandum decerneretur, statim subinfertur; nisi auctoritas Romana Ecclesię aliter imperaverit; vel salvo semper jure Sanctę Romanę Ecclesię, vel salvo in omnibus Apostolica auctoritate, undē nisi adsit auctoritas & confirmatio Papę non erit Concilium sed conciliabulum & gesta in eo redduntur ad vacuum cap. multis distinct. 17. quod & ulterius considerandum venit; de plenitudine potestatis potest revocare constitutiones totius Concilij, ita Glossa in Cap. Ubi periculum de election. lib. 6. undē benē & verē S. Hieronymus ad DAMASUM in expositione Symboli ait: *Hęc est Fides Beatissime Pater, quam in Ecclesiā Catholica didicimus, quamque semper tenuimus: in qua si minas perire aut parum caste forte aliquid positum est, emendari cupimus à te, qui Petri & fidem & sedem tenes &c.* Illustrissime Domine, si etiam in hac Epistola aliquid minus PERITE aut minus CAUTE est positum ignoscat zelanti patremque suum Filio defendenti, plus enim quam tempus est, ut novatoribus resistatur, nam ut rectē observat S. Cyprianus l. 1. epist. 3. non aliunde hereses obortas, & schismata nata esse, quam inde, quod Sacerdotes non obtemperatur, nec unus in Ecclesiā ad tempus Sacerdos, & ad tempus iudex Vice Christi cogitatur. Quare non mirum quod portę inferi adversus ecclesiā rebellantes, quantumcumque inter se discrepant, in Ecclesiā oppugnatione consentiunt, juxta illud quod Herodes & Pilatus in Domini Passione amicitia federantur. Ut loquitur S. Hieronymus in 7. Isaie, undē & D. Hilarius 7. de trinitate concludit, *Hæretici igitur omnes contra Ecclesiā veniunt.* Sicut autem Hæretici in hoc conveniunt, quod ecclesiā ejusque caput Romanum Pontificem cunctas hereses omni tempore damnantem [ut ostendit Henricus Sedulius in lib. de prescriptionibus adversus hæreses præscript. 16] oppugnent, ita & in eo [dignetur hoc intimare amico suo I. V. D. van Espen] quod junctis viribus Religiosos persequantur; hoc enim illis commune est & familiare Monachorum choros, [dico ego Religiosorum] quasi hostes publicos estimare [verba sunt S. Hieronymi epist. 61. advers. err. Io. ter. 2.] ad oculum id patet in Joanne Wiclef, qui suos discipulos habet modo, illos, qui prohibent subditis suis ordinem mendicantium Religiosis elemosynam dare sub peccato &c. Luthero, Calvino &c. Hæresiar-chis eorumque asseclis, qui non minus Religiosorum, quam Ecclesię & Pontificis persecutores fuere.

Rationem hujus si quis investiget, facile deprehendit, hanc esse præcipuam, quia scilicet Hæretici satis norunt, Religiosos esse præcipuos Ecclesię & Pontificis defensores

seniores, dum illos sentiunt suarum Hæresum & errorum acerrimos oppugnatores usque adeo, ut non immerito Religiosi comparari queant. 60. illis fortibus ex fortissimis Israël, qui (ut scribitur canticorum 3.) lectulum *Salomonis* verè ambiunt, dum veri *Salomonis* Christi Domini dilectam sponfam ejusque in terris Vicarium Pontificem summum contra insultus Hæreticorum omni tempore & loco totis viribus defendere non cessant, in uno pro omnibus [omnes laudo] hoc clarissime patet ordine *Fratrum Minorum* [quem ille juris Doctor tam injuste persequitur in suo Regapulo] qui sicut primus a S. Francisco fundatus est, ut testantur *Abbas Vespertensis* & *Ciacconis* ad annum 1212 contra *Waldenses* seu *pauperes de Lugduno* juratos Ecclesiæ & Pontificis hostes, quippe qui (inter alios perniciosissimos errores) totum Ecclesiæ statum in capite & membris damnantes, docebant Pontifici non obediendum; canones & decreta Pontificum reprobantes; [cogitate de quali numero sint illi, qui modo INNOCENTII decreta realiter contemnunt] sicut inquam contra hanc hæreticorum sectam Ordo Seraphicus primitus institutus est, ita & contra aliorum omnium Hæreticorum & novatorum furias Ecclesiam Dei ejusque caput Romanum Pontificem omni tempore pro viribus defendere numquam destitit nec desistit modo, Belgium testis est, in confusionem illius Clarissimi J. U. D. noti vestrique familiaris, *Illustriss. Domine*, libros solum assignabo, ubi legere poterit, quam necessaria fuerunt pro Ecclesia Dei & modo sint privilegia & exemptiones ordini illi concessæ, sed ipsis *Minoritis* relinquo reliqua & solum breviter annoto, quæ Illustr. vestra gratia perlibenter leget nam *Minoritas seu Recolletus* [ut scio] diligens & ut spero per D. V. contra hostem illum J. V. D. defendentur; scilicet confusionem suam legat sequentibus libris Doctor Juris tunc iuste judicet: in operibus D. Bonaventuræ præsertim *Apologia pauperum*, *Chronicis Waddingi*, *Annalibus Haroldi* & *Arenbergij Vitis*, historia Seraphica *Rodulphi*, *Privilegijs Chassaign*, *Historia Generali R. P. Caroli Rapini Parisijs* an. 1631, legat *Pisanum* de contuminate, *Medullam Evangelij P. Dernoij* 12, *fundamenta R. P. Marchantij*, *Sacrarium privilegiorum seraphico P. S. Francisco indultorum* per R. P. Angelum de S. Francisco *Duaci* 1636. responde aux demandes d'un grand Prelat par *Francoys de Fontaine* *Predicateur du Roy à Liege*, *Compendium privilegiorum FF. Min.* ab *Alphonso* de *Casarubios* *Venetijs* 1631 *Opera Sedulij & Titelmanni*, *Marianam* in suo *Francisco Redivivo Ingolstadtij* 1625. ut cognitionem Ordinis Seraphici accipiat introspiciat firmamentum trium Ord. auct. fixto *Senensi*, *Historiam Seraphicam Gonsagæ*, *Speculum R. P. de Riddere* *Apologiam R. P. Mathei Haureur*, *Examen Currus Mystici* per R. P. *Nicolaum Armigerum* 1631. informatio R. P. *Bernardini Vetweis* 1653. Colon. &c: quod si introspicere dignetur; sciat Ordinem Seraphicum fundatum esse in Fide Catholica unde quoad *Novitios c. 2. regulæ examinent eos de Fide Catholica*, teste *Bonav. Frater Minor.* pro Fide & Pontificis auctoritate debet esse paratus ad Martyrium, ex nunc numerant Martyres plus quam mille quingentos, *Franciscus* Vir Catholicus & totus *Apostolicus Ecclesiæ teneri Fidem Romanæ* docuit, sufficienter notum est omnibus quid hic in Patria Provincie FF. *Minorum Recoll.* tam *Flandriæ* quam *Brabantie* & S. *Joleph* in Comitatu *Flandriæ* pro Ecclesia & Pontifice præstiterunt & modo præstant quid passi sint & modo patiantur quid tempore *Geusiorum minoritæ* perpassi sint lege in R. P. *Marchantio* titulo 12. fundamento 12, recordare J. U. Doctor, quid

Bruxellis præstiterit peste infectis B. P. Theodorus a Monasterio *Minorita*, 1489. offa præsent Lovanii, illa interroga, memorare quid anno 1672. & sequen.ibus in servitio infirmorum Tungris & alibi præstiterint, uti & Bruxellis sæpidime peste infectis, recordare, quid continuo F. F. Minores præstent servitij & non scribes Privilegia esse revocanda, necessaria enim sunt, ut tibi ac tuis similibus resistent: hæc accipe solum incidentaliter, quia ordinem illum particulariter perlecures; tibi & alijs interim has ponit ad instructionem Theſes Angelicus Doctor D. Thomas opulculo 19. c. 4. &c.

I. Cum misit Deus Apostolos, 12. & 72. Discipulos dedit illis facultatem alios mittendi sicut fecit S. Paulus 1. Corinth. 4.

II. Multo melius potest Papa & Episcopus delegare alios & mittere in Vineam Domini quam parochus.

III. Minores Angeli in celesti hierarchia, mitti possunt a superioribus; & eadem plane opera exercent, ideoque dicuntur Seraphim & Cherubin, quia eorum opera exercent sic in Hierarchia Ecclesiastica.

IV. Papa non destruit Ecclesiasticam Hierarchiam cum mittit Monachos ad Prædicandum, quod enim potest inferior ut curatus concedere committendo curam alicui, hoc potest ejus superior ut Episcopus & Papa.

V. Papa in hoc non facit contra decretum Canonum, nec contra statuta Sanctorum, quod si daretur eum facere contra verba statutorum, certum est eum servare intentionem statuentium quæ est utilitas Ecclesiæ.

VI. Quæ sunt de jure positivo, relicta sunt sub Papæ dispensatione, ut est hoc de quo quaeritur, nempe mittere Monachos ad Prædicationes & Confessiones audiendas.

VII. Quisquis Papæ vel Episcopo suo vel alicui ejus vicem habenti confessus est, ille confessus est proprio Sacerdoti.

VIII. Cum Episcopus subditum Sacerdotis absolvit per se vel per alium cui commisit, tum Sacerdos parochiales, ita debet reputare se cognoscere eum, ac si sibi confessus esset nam cognoscere potest aliquem aut ex propria Confessione, aut ex sententia superioris an sis dignus Communionem.

IX. Licet concedatur posse aliquid malum oriri ex hoc, quod aliquis non constituitur parochus suo; tamen multo plura & majora mala nascuntur, si quis cogatur necessario illi confiteri, ut patet experientia.

X. Quicquid Sancti Doctores & Canones videntur dicere de Monachis, quorum officium esse dicitur magis plangere, quam docere hoc dicitur de Monachis illis, qui nec Sacerdotes erant, neque Diaconi sed Solitarij & Eremitæ, non de ijs, qui ad hoc vocati sunt, & qui non ex propria auctoritate id faciunt sed ex commissione Prælatorum.

XI. Eiamsi daretur duos tantum Ordines à Domino esse institutos, qui possent propria auctoritate prædicare &c. posset tamen Ecclesia tertium statuere Ordinem, qui possent propria auctoritate prædicare, multo magis eorum qui ex commissione, sicut in primitiva Ecclesia fuerunt tantum duo Ordines scilicet Presbyteri & Diaconi, & tamen postea Ecclesia Minores Ordines statuit.

XII. Quidam à Confessione desistent, nisi possent alijs, quam suis Sacerdotibus confiteri.

XIII. Ex communi consuetudine Orientalis Ecclesiæ, omnes fere Monachis (in Belgio re-
ligiosis) confitentur.

XIV. Quidam novellum sibi statuentes errorem in tantam præcumpunt audaciam, ut asse-

Tant non posse per Episcopos Religiosis prædicta committi absque voluntate parochi & quod perniciosius est non posse hoc asserunt concedi per PRIVILEGIUM Sedis Apostolicæ.

XV. Optime ait S. Dion. Eccl. Hier. C. 6. furninus Sacerdos per suos ministros aut Sacros purgans aut illuminans, esse dicitur purgare & illuminare ergo & Episcopus eodem modo, qui autem facit per alium, per ipsum facere potest.

XVI. Bæphemie vicinum est dicere, quod Episcopus non possit usum Clavium exercere in quælibet sua Diœcesis sicut & Christus possit.

XVII. Potest institui religio ad subveniendum pauperibus in necessitatibus corporis ergo multo magis potest institui ad subveniendum animabus per prædicationes & confessiones.

XVIII. Quod potest Inferior potest etiam Superior: quod ergo potest Curatus, potest Curatus & potest Papa, cui (ut ait Cyrillus.) OMNES JURE DIVINO CAPUT INCLINANT.

XIX. Alij Gubernationes, alij Opistulationes inquit Apostolus I. Corinth. c. 12. opistulationes sunt ijs, qui serunt epem majoribus, ut titus Apostolo, Archidiaconi Episcopo &c. Hoc autem non destruit Hierarchiam Opusc. 14. c. 23.

XX. Alter alterius Membra & unum Corpus in Christo Rom. 12. manifestum est quod Ecclesiastica dignitati derogat, QUICUMQUE RELIGIOSOS IMPEDIT NE DOCERE POSSINT OPUSC. 15. cap. 3.

XXI. Ibidem Cap. 3. qui ROMANÆ ECCLESIAE privilegium ab ipso summo omnium Ecclesiarum capite traditum AUFERRE conatur, hic procul dubio in HERESIM labitur ut dicitur in decretis dist. 22. cap. omnes & a S. Ambrosio, qui ait se in omnibus sequi MAGISTRAM SANCTAM ROMANAM ECCLESIAM lib. 3. de Sacram. c. 1.

XXII. Ab Apostolis 7. Diaconi instituti fuerunt, qui erant in statu perfectionis nam relictis omnibus secuti erant Christum: ab horum exemplo omnes Religiones derivatae sunt: quem admodum ergo Apostolis Episcopi, Discipulis Parochi, sic Diaconis Religiosi successerunt opusc. 14 c. 23.

Has Theses Angelicus Doctor solemniter defendit, & hoc tempore, præsertim ab hostibus Religioforum & inimicis sanctæ sedis ruminari merentur. Cathedra enim Romana ejusque potestas maxime defendenda, dum novitates oriuntur, ad illam recurrendum, huic obediendum, sic & bene Hieronymus ad Damasum scripsit in Ecclesia Orientali hæreses & scismata pullulare, idè sibi cathedram Petri & fidem Apostolico ore laudaram censuit consulendam, & infra aiebat, Ego nullum præmium nisi Christum sequens [idem cum ipso scribo] Beatitudini tuæ, id est Cathedrae Petri communionem confocior, super illam Petram Edificatam Ecclesiam scio, Innocentio XI. obediamus, atque Oremus [Ecclesiæ sunt verba in rogationibus] pro Pontifice nostro, respondete mecum Illustrissime Domine cæterique Galli non ore, sed corde & vos omnes quicumque diligitis Dominum ejusque Vicarium, supremum Universalis Ecclesiæ Monarcham, dicite non tamen AULICE, Dominus conservet eum & vivificet eum, & beatum faciat eum in terra & non tradat eum in animarum inimicorum ejus, Si nos ipsius defensores in animam, os & calumiam hostium tradamur, si persecutionem propter justitiam ac antiquam Romanam Catholicam fidem Ecclesiæque sanam doctrinam patimur, sustinemus utique, plura parati pati, mandatis Sanctissimi Domini in omnibus obtemperaturi, eundemque tamquam infallibilem universalis Ecclesiæ Magistrum Concilijs prædominantem Monarcham defensuri, animos nobiscum sumere, & quidquid sedes Apostolica responderit suscipere & Causa finita est, hac lege & non alia, pax Ecclesiæ

desire desiderata surget in Belgio & tunc erit multitudinis credentium cor unum & anima una, obedi ergo Illustrissime Domine & compelle subditos ad obedientiam: hinc finio verbis Chryfologi in epist. ad Euthichem. In omnibus hortamur te Frater honorabilis, ut his, quæ à Beatissimo Papa Romana civitatis præscripta sunt, obedientes attendas, quoniam Beatus Petrus, qui in propria Sede, & vivit, & præsidet, præstat querentibus fidei veritatem. Quam indignum sit Christianis, multo magis Episcopali charactere insignito, Pontifici non obedire declarat idem Chryfologus exemplo Christi serm. 175. dicens " edicto Cæsaris, & pagani Dominus obtemperaturus occurrit, & de-creto B. Petri Principis, Christiani servus adhuc aliquis irreverenter obstitit? " hanc ergo Chryfologi indignationem, imo & omnium Christianorum, quin & ipsius Dei à te avertas & à tuis Gallis [quos nullo modo taxare volo, sed solum doctrinaliter cum ipsis agere ut veritas elucescat, nec Christianissimum Regem tangere intendo in quacumque materia, aut alia capita coronata, sum enim neutralis] ne veniatis in iudicium de contemptu, sed per obedientiam mereamini vitæ æternæ mercedem, quam vobis ex corde apprecor & maneo

ILLUSTRISIME DOMINE,

Illustrissimæ Vestræ Gratiæ indignus Famulus

FRANCISCUS VERITE'.

Datum 7. Martij 1689. in Festo
Angelici & Quinti Ecclesiæ
Doctores D. Thomæ Aquina-
tis.

Imprimi poterit.
H.F.A.L.A. Librorum
Censor.

NOTA: Leodij apud Jacobum Monfort, & Colonix apud Joannem ab Egmont invenitur D. Francisci Verité epistola 1. sub titulo Summus Pontifex vindicatus &c. uti & 2. Papa infallibilis in Triumphum adductus & 3. Innocentius XI. infallibilis Fidei Magister probatus &c.

Errata potiora (Benigne Lector) quæ propter absentiam Auctoris irrepsere, corrigere digneris,

Pag. 6. lin. 30. disposituri lege deposituri

Pag. 10. lin. 43. competentam lege competentem

Pag. 10. lin. 36. potestate lege potestate

Pag. 12. lin. 14. quopropter lege quapropter
lin. ibid. veneremur lege veremur

Pag. 12. lin. 22. tu lege D. V.

Domini locutum est & tuba Romana sonuit, infallibilis auctoritas damnavit) mirari desine, non enim Leoni insultamus mortuo, sed (quamvis Romano fulmine tacto) circumneunti & querenti supremam hanc potestatem devorare & practicè deridere conanti, dum reimprimi permittat & distribui (meliozem dum hanc incæpi de Illustrissima gratia V. opinionem cæperam, sed, certius nunc sum informatus) resistere conamur & Patris nostri Sanctissimi jura tueri omni meliori & licito modo, & quidem *utilis est* (teste magno Patre Augustino) lib. 1. de trinitate cap. 3. tom. 3. plures libros (plures epistolas) à pluribus fieri diverso stylo, non diversa fide, etiam de questionibus eisdem, ut ad plurimos res ipsa perveniat, ad alios sic, ad alios autem sic, quod autem me vocites Saul inter Prophetas, non me turbat, non enim gloriam sed veritatem quero & ostendere satago, nec (quamvis apud Gallos videaris Goliath) parvus David in nomine Domini pugnans horrefcit certamen, sunt & alij qui calamum aptant in arenam brevi tecum descensuri, nisi mundo constet Illustrissimam vestram Gratiā realiter obedivisse decreto, simulque subditos ad obedientiam compulsiſſe Sanctissimi ac infallibilis Innocentij XI. (cui omnia mea scripta aut scribenda omnimode submitto, ac interim dum alij arma parant, & aliqui fortè priores nostras non legerint in justam Sanctissimi Patris defensionem ex armamentario nostro compendiosè aliqua hic addenda produco breviterque repeto, ut sciant omnes, quia Innocentius XI. Universalis Ecclesiæ militantis Caput visibile, in rebus fidei infallibilis ac necessarius Magister est, toti Ecclesiæ etiam CONCILIARITER congregatæ prædominans supremusque Monarcha &c. nec verbis ludendum, sed doctrina proponenda & probanda, ut enim d. distinct. 86. c. Cum multa. In docendo Sacram Scripturam, non Grammaticam Episcopus exponere debet; hæc ab Episcopo, Doctore, Consiliario in responsione expectamus; cui alijsque novatoribus quam brevissime sequentia expono consideranda

Nostræ veritatis defensionis fundatur Matth. cap. 16. dicentē Christo *Tu es Petrus &c. Tibi dabo Claves &c. Quodcumque ligaveris super terram &c.* ejusdemque promissi executio parvo ante ascensionem tempore facta Joan. 2. hisce verbis sine ullā dependentia aut limitatione *Pasce oves meas &c. Pastor supra oves, Innocentius XI. supra Ecclesiā, Pontifex supra Concilium.*

Confirmationem dat nobis Concilium Generale Florentinum anno 1439. dicens *Definimus ut fidei veritas ab omnibus Christianis credatur & suscipiatur, sicque omnes profiteantur* (audite gentes Gallicæ, suscipite doctrinam sanam, attendite ad Illustrissimum Tornacensium Episcopum (cujus verba in initio posita hic repeto) dicentem o utinam veraciter; *Galli stant à Conciliorum partibus! sed summos Pontifices à Christo Domino tamquam Petri Successores, TOTI ECCLESIAE præfatos venerantur, ipsis obedire jure divino sese teneri predicant supra tecta, ita docent summos Pontifices rebus Ecclesiæ providere, ut eorum DECRETA, quoad FIDEM & quoad MORES, secundum Canones, & antiquas & laudabiles nationum consuetudines, amplectenda sunt, donec ex toto Orbe Sacerdotes congregentur. Si verum est Illustrissime Præsul vestrum de Gallis testimonium audiant verba Sacerdotum in præfato Concilio ex toto orbe congregatorum; quæ hæc sunt (uti & ostendimus in prima nostra Epistola & habentur in præfato Concilio Florentino p. 2 collat. 22.) “definimus Sanctam Apostolicam Ecclesiam, & „Romanæ Pontificem in universum orbem tenere primatum & ipsum R. Pontifi-*

,, ccm

„cem Succesorem esse Beati Petri Principis Apostolorum & verum Christi vicarium totiusque Ecclesiae Caput & omnium Christianorum Patrem ac Doctorem „& ipsi (INNOCENTIO XI.) in Beato Petro pascendi, regendi & gubernandi universalem Ecclesiam à Domino nostro Jesu Christo plenam potestatem traditam „esse.” Generale erat Concilium, praesidebat Papa, sine quo nec Ecclesiam representabat universalem.

Illust. Gallorum Doctor, fateris Concilia Generalia esse infallibilia, scias eadem fallibilia nisi infallibilis praesideat Pontifex, oculos ut spero aperiet Concilium Generale anno *Lateranense* 1516. „ubi definitur: solum R. Pontificem tamquam super „omnia Concilia auctoritatem habentem, Conciliorum indicendorum, transferendorum, ac dissolvendorum, plenum jus ac potestatem habere, nedum ex Sacrae Scripturae testimonio, dictis Sanctorum Patrum & aliorum Pontificum, sed „praeterea etiam earundem Conciliorum confessione manifestè constat, quorum aliqua „referre placuit, reliqua vero notoria silentio praeterire &c.

Ibidemque plura exempla proponuntur & argumenta convincentia quod Concilia cum omni humilitate summo obediverint Pontifici, & sic omnes Sacerdotes ex toto orbe congregati (nequidem uno excepto) sic judicarunt, utramque eorumdem agebatur potestatem, sed Sacrae Scripturae testimonio & dictis SS. Patrum convicti subsignarunt, vide sess. 11. & subsigna, commoveat Illustrissimam V. G. quoque aliud *Lateranense* tertium anno 1160. cap. 1. dicens *de modo eligendi summi Pontificis* „.... in Romana Ecclesia aliquid specialiter constituitur, quia non potest ad superiorem haberi recursus, unde bene considerandam proponit Papae electionem: quia electus nec judicari, nec puniri, nec deponi potest.

Aliorum enim hominum causas Deus voluit per homines terminari (verba sunt ennadij diaconi, cujus liber in Concil. Rom. sub Symmacho approbatus; *Sedis istius praesulem* sus SINE QUESTIONE reservavit arbitrio, voluit Petri Apostoli Successores Caelo tantum debere innocentiam. Et quod clarius quam Act. 7. Concil. 8. Constantinopolitani anno 870 Dicentis: „non ferenda est haec audacia [ruminant haec cum suo Pastore Oves] „inauditum haecenus est R. Pontificem à ceteris Ecclesijs esse judicatum, sed alias „omnes ab illo judicatas scimus ita igitur novimus universi Ecclesiam „Romanam aliorum esse judicem, ab alijs autem non judicari huic declarationi omnes subscripsimus;” Ecce Conciliorum Decreta (*Galli*) & super testata predicate; subscribat *Gilbertus Illustr.* signet *Egidius de Witte* Libellis contra Pontificem notissimus aliique sese novatores conforment; si Catholici esse velint nec sese Doctori Parisiensi *Richerio* jungant anno 1612. contra sedem Apostolicam ac supremam summi Pontificis auctoritatem debachanti, tantumque scandali causanti, ut Eminentissimus Cardinalis *Peronensis* tum *Senonensis* Archiepiscopus, Co-episcopos congregare debuerit, qui omnes hanc *Richerij* doctrinam, qua Pontificem Concilij submittebat totaliter, tamquam haereticam & schismaticam condemnarunt, ipseque *Richerius* Regio sacraeque facultatis Decreto syndici officio fuit privatus tandemque anno 1629. (instruente Eminentissimo Card. Du Richelieu) retractavit & Confessus est & non negavit, quia Pontifex Romanus est supra Concilium & Infallibilis Ecclesia Doctor Universalis: quique Decreta tam quoad fidem, quam quoad mores amplectenda sunt omni cum obedientia; Consecrantur hoc omnes aut suis munij merito priventur

aut aspirantes *excludantur*, ne Ecclesiam turbent, regna pervertant & animas perdant.

Sic Papa *Nicolaus* in Concilio Generali Constantinopolitano anno 879. Episcopum Syracusanum nomine *Gregorium*, quia *Photium* consecravit, omni dignitate privavit inhabilemque declaravit, Sic ut nullam ab ulla Synodo Spem recuperanda dignitatis habeat; timendum est (si Concilium ad quod appellatur congregetur) idem ut accidat refractariis S. Sedis, unde nunc tunc decreto Regio quam Pontificio aspirantes excludendi & exclusi sunt a sacra stricta facultate *Lovanensi*, illi qui non nisi *Orestem* sese bullis supremi ac infallibilis monarchæ submittunt: huic obediendum, nulla hac manutententia ficto querenda titulo, aut falso colore fingenda appellatio, nec universitatis alicujus sigillo aburendum est ut mihi scribitur alicubi factum, sed constans in jure regula ad superiorem appellandum; irridendus contra Pontificem conatus, explodenda contra Regem astutia, è contrario ad Regem Papamque humiliter recurrendum, imò ab ipsis Concilijs ad Pontificem appellatur, exemplo vobis sit appellans S. *Athanasius* a Concilio *Anthiocheno* generali per infallibilem ac supremum monarcham sedi suæ restitutus, item de 2. concilio *Ephesino* ad S. *Leonem* appellante *Theodoreto* Episcopo *Cyrenensi*: sententia reformata, & ipse est restauratus, sic factum *Paulo* Episcopo *Constantinopolitano* per *Fulium* Papam, in epistola vestra ais poterat solus *Leo* & vulneratam fidem sanare & depositum suæ sedi restituere *Flavianum*. Et præmiseras, si & infallibilem se fidei custodem & Episcopum Episcoporum *Leo* se credidisset; argumentum tuum non concludens altera ostendi epistola; nunc solum addo: *Flavianus* appellavit ad *Leonem*, sed ante appellationem acceptatam vita functus per *Leonem* restitui non potuit, nihil hominis postea *Leo* sententiam depositionis in 2. concilio *Ephesino* cassavit, similiter & S. *Chrysostomus* appellans restitutus est; consule, subbet, ecclesiasticas historias exempla plurima invenies. Romanæ obedi Ecclesiæ, siquidem ad ILLAM de qualibet mundi parte appellandum est ab illa autem nemo est appellare permissus 9. q. 1. *Cuncta* non appellatur a Pontifice ad Concilium (nisi forte a Gallis eiusque adherentibus inter quos numerandus eminentissimus Cardinalis *Eusebius*) nam ut ultimus concilio: Romæ; canon sub *Silvestro*, nemo iudicabit primam sedem, & mementote quid patres CONCILIARITER congregati S. *Marcellino* (qui graviter deliquerat) protulerunt, hæc eorum sententia, prima sedes a nemine iudicatur; recipite ergo, sententiam muta, appellationem deferre, bonum capesse consilium, sero enim sapiunt Phryges nam omnes iudicat Papa & a nemine iudicatur. CAP. CUNCTA PER MUNDUM 9. q. 3. neque ab *Augusto*, neque ab omni clero, neque a Regibus, neque ab Apostolis iudex iudicabitur; CAP. nemo 9. q. 3. memento Illust. D. quod sedis istius presidem suo Deus sine questione preservavit arbitrio. CAP. ALIORUM 9. q. 3. nullum Papa habet Superiorem CAP. LICET de electione: id circa ab eo non appellatur D. CAP. CUNCTA PER MUNDUM 9. q. 3. appellatio enim est de minori iudice ad majorem provocatio CAP. ANTERIORUM 2. q. 6. & si bene jura introspicias Illust. Doctor, scienti enim jura scribo, non appellatur ab Imperatore nec a sententia præfecti prætorio 1. unica COD. DE SENTENT: PRÆFECTI PRÆTORIO multo fortius nec a Papa appellatur, cum ejus potestas sit longe major imperiali CAP. solitæ de majoritate & obedientia. Et CAP. Duo sunt distincti, 96. vis ulteriora Illust. Præful? Ecce dabo libenter: appellantes à Papa ad futurum Concilium. In Bulla JULY II. declarantur Hæretici, Hæreticus est, qui detrahit privilegium Romæ Ecclesiæ: CAP. distincti. 22. nam totum corpus Ecclesiæ inde auctoritatem habet, ubi Dominus Ecclesiæ posuit principatum CAP. CONCILIA distincti. 17. dubitas ne ad-

huc

huc de antiquitate ? queris 17. prima sæcula ? *Apostoli spiritu Dei pleni hoc ipsum vulerunt*, quod ipse Petrus (nunc Innocentius) loco Dei omnibus præset CAP. SACRO-SANCTA distinct. 22. urpote Vicario Creatoris omnis creatura est subiecta Innocentius in CAP. 2. de translatione Prælator: Cum enim dixit Christus: quodcumque solveris super terram &c. nihil exceptis CAP. solitæ de majoritate & obedientia CAP. 2. Romanorum dist. 19. De omni Ecclesia habet fas iudicandi CAP. 18. causa 9 q. 3. Nec est qui ei dicere possit cur ita facis CAP. in memoriam dist. 19. denique quæstiones fidei sunt referendæ ad Papam cap. majores de Baptismo: alij imperatur, ut laxent retia sua, soli tamen Petro dicitur, duc in altum hoc est; in profundum, disputationum &c. Vide Ambrosium ad cap. 5. Lucæ habetur in cap. non turbatur 24 q. 1. Illustrissime Domine, Constantinopolitanum attende concilium cui præsedit Menas Patriarcha dicens *Apostolicam Sedem sequimur & obedimus*; presente Carolo Magno Imperatore, dum Leo III. accusaretur, Romanum concilium personam Pontificis à nullo iudicandam declaravit. Signa submissionis Pontifici concilia tamquam subdita præstiterunt sæpissime; patet in Concilio Generali Ephesino anno 430. ubi mandato Papæ Nestorius Sede sua Constantinopolitana pulsus est, vis plura in Generali Chalcedonenſi anno 454. legas actione 16. *Beatissimus & Apostolicus Vir Papa* hoc nobis præcipit. Adjungitur quod ut membra, Parres sed caput ipsorum Pontifex, quibus tu quidem (scribunt S. Leoni Papæ) velut membris ut Caput præeras; reſectant ad hæc verba (si placet) NOVATORES, præcipit, caput, præeras, quæ vere non subdito sed superiori conveniunt.

Illustrissime Præsul scis quod *Beatissimus & Apostolicus Vir Papa INNOCENTIUS XI.* hoc tibi præcipit, ut à tua jam satis convicta & damnata abstineas doctrinâ ac impressionem & retentionem impediās Epistolæ tuæ famosæ Patri præcipienti obediat Filius, nisi Absolonis instar rebellis puniendus, agnoscat si calamo duriuscula excident verba, me cogit fidei ardor & erga Patrem obedientia, quam tam enormiter proſcindis hætenus; meliora dent superi non solum Illust. D. V. sed & alijs, S. Sedis filijs inobedientibus seu melius iniquitatis, dicite corde sincero, practicate obedientia non ficta, *Apostolicam Sedem sequimur & obedimus, Beatissimus & Apostolicus Vir Papa INNOCENTIUS* hoc nobis præcipit & sufficit, & tanquam Fratres Catholicos vos diligemus, ut filios obedientes recipiet Pater S. S. Regna seditiones evadent plures, animæ pericula, nosque libellos famosos & persecutiones quotidianas. Dum ergo infallibilis Pontifex condemnat, resonant date vocem *Obedimus* & ecce facta sunt omnia, dicite hoc nobis præcepit & ideo *Obedimus* libenter; recogitate ergo, quod S. Pater INNOCENTIUS X. damnaverit feria 5. die Jan. 1647. librum Gallico idiomate cui titulus, *de l'autorité de S. Pierre & S. Paul, qui réside dans le Pape Successeur de ces deux Apostres, Illust. Domine* cum tuo copista (quem bene instruxisti) Ezidio de Witte Gandavensi, (Albo aut Candido uti sese quotidiano pro velamine transformant in suis libellis) *Apostolicam Sedem sequere & obedi* nec minus ejusdem infallibili definitioni, quoad propositiones Cornely Jansenij anno 1653. pridie Kalendas Julij alijsque decretis satis superque notis subscribe, nec de sensu aut commate disputa.

Notum vobis est, quod Missale Romanum Gallicum die 12. Januarij 1661. decreto Pontificis sit proſcriptum, lectionem ejusdem atque retentionem impedit, quia hoc vobis Sanctissimus præcipit, nolite, dare puellis etiam plebeis aut domicellis Sacrum Missæ canonem vulgari lingua, quod & quotidie fit cum summo populi scandalo & mysterij vilipendio, sacro enim adversatur Concilio. Admittite Decretum Sanctissi-

mi 1679. 12. Oct. prohibens libellum R. P. *Gabrielis* &c. Sanctissimus, Beatissimus ac Apostolicus Vir Papa *Innocentius XI.* hoc vobis præcipit, ut sigillum confessionis in nullo casu reveletur prohibens 18. Novembris 1682. quandam propositionem, qua docebatur in publica Thesi Mechliniæ in seminario Archi-episcopali, quod liceret uti scientia seu notitia ex confessione acquisita &c. [utinam exclamat eximius D. *Petrus Marcellus* Tungrensis Facultatis Lovaniensis Sacræ Theol. Doctor usum in Belgio non obtineat, dicite cordate *Obedimus* & ego & *Egidius meus* & nostrates; Deus taxit & benedicat vobis si vos submittatis Pontificis Bullis & Decretis, *Dum Os Domini locutum est & Tuba Spiritus Sancti intonuit, vox Domini in INNOCENTIO, cussingentis Cedros Libani, obstruantur ora loquentium mendacium, scandala, detractiones, inobedientias.*

Nec est quod objicias contra Supræmi Monarchæ infallibilem auctoritatem, quasi quidam Pontifices sese Concilijs submisissent aut ipsimet aliud judicassent, & dato gratique concessio, sciendum, quod tamquam PARTICULARES Juri Pontificis hereditario & ex Cathedra loquenti præjudicare non potuerint: non loquentes ex Cathedra. Sciunt Galli *legem Salicam* & quod contra Coronam non præscribitur, sciunt & Lovanienses quod & Duces *Brabantie* Serenissimi, etiam quoad ipsam universitatem, jus sibi retinuerint, nec præscriptio valet, quamvis aliquando dissimulaverint, unde si revolvere libet Registrum Concilij privati Bruxellis incipiens anno 1587. finiensque anno 1590. clare videbis, quid Dux seu Rex statuerit in Magistris STAPLETONIO & WALLIO: idemque patuit anno 1614. 19. Junij edito Decreto quoad electionem Professorum; universitatis registra attestantur idem anno 1641. iterumque anno 1657. substituto in Sacra ac stricta Facultate Magistro DAVE sublato Doctore RECHT & modo jure sibi competente excludit Rex Sapientissime eximium GUMMARUM HUYGENS, quem vos Galli honoratis titulo & nomine *Gomer Hardy*, contra Coronam non præscribitur, manet Regium jus inviolabile, quo desiderant omnes Catholici ut eximio S. T. D. Ordinis Sanctissimi Patris Augustini Patri DESIDERIO Brugenfi desiderium suum adimpleatur utpote S. Sedis defensori, sanæ doctrinæ propugnatori, novaturientium hosti: si ergo regibus jus hoc competat, majorem saltem auctoritatem summo supremoque Monarchæ Christi Vicario, Petri Successori legitimo *Innocentio XI.* concedere tenetur, ille saltem, qui jus à longè salutavit, multo magis Magister in Israël, Doctor celeberrimus; agnosce igitur corde contrito, ore aperto, quod summam summi Pontificis auctoritatem & potestatem (excipimus semper quæcumque sunt fidei, juris naturalis aut divini) impedire, alienare, mutare aut contra præscribere non possit nec usus, nec canon, nec decretum, nec statutum, congregatio Ecclesiæ nulla, nullus Prælatus, nullus Doctor &c. quamvis sanctitate & doctrina Eminentissimi: hæc enim potestas à Christo data inviolabiliter ad successorem Petri transit; nil hic mutandum, nil hic alienandum.

Attamen sicut Regi aut Coronæ non obest secundum loca, & tempora subditis, aut alicui civitati liberaliter gratias & privilegia conferre, sic non adversatur prædictis si Beatissimus ac Apostolicus Vir Papa alicui Ordini, Religioni Congregationi, Societati aut alijs exemptiones & privilegia elargiri valeat, est ipsius benevolentiae gratias concedere, est ipsius juris dum revocat, mutat &c. secundum temporum rerumque occurrentias & necessitates, similia enim privilegia Religiosis aut alijs necessaria sunt, ut contra *Anti-papales* Sedem Sanctam melius defendere fortiusque bellare

bellare possint: non tollenda ergo arma illa, hoc præsertim tempore, quo classicum sonant multi non solum in ipsam Virginem *Mariam*, quam nestoriano more *Deipara* titulo spoliare intendebant distribuendo perniciosi & erroneis libellis A. B. C. anno 1688. Statim Decreti tam Illustrissimi Mechliniensis quam Antverpiensis prohibitis & (eodem anno 9. Septembris Romæ condemnatis ab infallibili auctoritate) ubi media pars salutationis omittebatur, *Mechlinia* satis notis, sed & libellis famosis contra supremam summi Pontificis potestatem, ubique divenditis & publicatis, inter quos non infimum locum tenet famolum scriptum intitulatum & Mechliniæ sparsum *confixio thesauri &c.* (*auctore satis cognito & aliquo modo punito*) summique parlamenti auctoritate sub gravi pæna prohibitum alijsque scandalosis lingua vulgari dispersis & affixis folijs, nec non reddendo confessionem carnificinam, petendo nominatim complices ac torte (spero quod non) notitia scientiæ confessionalis in certis casibus utendo &c. unde nec audiendus quidam anti-religiosus *Zegerus Bernardus van Espen* (Eximio Domino *Gummaro* familiaris ejusque assecla & commensalis) l. U. D. in suo *Repagulo Canonico* impresso Lovanij apud *Ægidium Denique* anno 1688. ubi omnes exemptiones cassandas, privilegia revocanda censet, sed quam infundate, quam frivole, quam passionate ostendet, hoc scriptum (quod impunè ubique grassatus) annihilando & fundamentaliter eruendo (ut speramus) eximius vir, verus S. P. sui Augustini Discipulus ejusdem Religionis acerrimus defensor *Exim. P. Petrus Clenaerts* Antverp: S. T. D. Lovanij, nisi justæ defensioni locus negetur) cum sæpius *pareunt cervis, & venet censura columbas*. Et ecce nunc refutata est doctrina hæc per R. P. F. Jacobum a S. Antonio Ord: Carm: Exprovin: S. T. Lecto. celeberrimum canonistam *Obiecto Repagulo & rejecto* J. U. D. a paucis diebus 1689. edito & approbato, impresso apud *Wilhelmum Frieslem* Coloniae. In epilogo U. I. D. autem animadverto, quod calammum valde indiscrete acuat in R. R. Patres *Minoritas* (qui sine dubio in sui defensionem & calammum & ora aptabunt) dum tempus erit, habent enim qui resistere possunt cum studium & pietas apud ipsos (ut omnibus notum) floreat: ni ipsi humilitas aliud suadeat aut obedientia; aut injusta prohibitio, interim cum frater qui adjuvatur a fratre sit tamquam civitas firma (quamvis ipsis PP. defensionem propriam relinquo) & ego nomine glorior *Francisci* ad honorem SS. illius Patriarchæ Minorum Ordinis fundatoris & ducis inclyti, non possum non paucis [salva vestra venia Illustr. Domine] asseclas vestrum alloqui, statim ad epistolam vestram & ad vos reversurus: debachatur juris ille Doctor contra *minoritas*: sed cur contra illos singulariter? ratio in promptu est: *Subjelli sunt pedibus sanctæ Romanæ Ecclesiæ*, sanguinem pro eadem etiam *Brabantini* fundunt, testes appello *Martyres Gorcomiensis*, quorum sanguis illius confundit genas; novatoribus ore & calamo resistunt & ideo persecutionem patiuntur & sustinent; nec mirum: *Ubi cinis sub arbore non nidificat Corvus*, ubi habitus Cineris & studium cum pietate novator sedem non figit immobilem; imitantur Seraphicum suum Patrem instar *Athlantis* Ecclesiam sustentantem; consideret statum & exitum l. U. D. justum *Minorum* hostis *Giraldi de Abbatis Villa Paralyti* & morte divinitus mulctati, legatque *Apologiam* pauperum ac questionem scriptas *Seraphico D. Bonaventuræ* calamo contra eundem ac quoscumque ordinem illum sanctissimum persequentes, si fortè convertat illum Deus ejusdemque asseclas, evomentes *Minoritas*, PERNICIOSI SUNT CORPORIS ET ANIMABUS, conantes eosdem annihilare, ut hisce militibus

cæterisque etiam Religiosis suppressis, liberius sedem sanctâ oppugnare valeant &c. sed nos contra dicimus (cum *Minoritis*) doctrina est quasi heretica, quæ docet Papam subesse Concilio, ita definitum in Concilio Lateranensi sess. 11. sub Leone X. nec ab eo judicatur prima sedes; ait aliud Concilium, ut habetur in cap. *nunc autem distinet.* 21. tota ejus causa Dei judicio reservatur, ita Concilium definit teste Gratiano & hinc etiam dist. 17. ad eum [*Innocentium*] solum pertinet declarare ea, quæ pertinent ad fidem ita Concilium Vienne. Habetur in Clem. de summa Trinitate, imo ut ante diximus, concilia robor suum & auctoritatem à Pontifice habent Cap. *Significasti de election.* à nobis hodie habetur acceptum, quod sedes Apostolica approbat vel reprobat, uti fusc probat Gratianus in cap. *Si Romanorum distinet.* 19. numquid & Tridentinum, Illustrissime Doctor, petijt à Papa confirmatioem? legesi lubet in fine Concilij, numquid & declarat ea, quæ à Sacro Concilio statuta sunt, ita decreta fuisse, ut in his salva semper auctoritas Sedis Apostolicæ & sit & esse intelligatur sess. 25. cap. 21. de reformat. quia imo talis est stylus Conciliorum ait Gratianus Si ergo 25. q. 1. Unde in nonnullis capitulis Conciliorum cum aliquid observandum decerneretur, statim sub inferitur: nisi auctoritas Romana Ecclesiæ aliter imperaverit, vel salvo semper jure Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, vel salva in omnibus Apostolica auctoritate, undè nisi adsit auctoritas & confirmatio Papæ non erit Concilium sed conciliabulum & gesta in eo redduntur ad vacuum cap. multis distinet. 17. quod & ulterius considerandum venit; de plenitudine potestatis potest revocare constitutiones totius Concilij, ita Glossa in Cap. *Ubi periculum de election.* lib. 6. undè benè & verè S. Hieronymus ad DAMASUM in expositione Symboli ait: *Hæc est Fides Beatissime Pater, quam in Ecclesia Catholica didicimus, quamque semper tenuimus: in qua si minus perire aut parum cante forte aliquid possum est, emendari cupimus à te, qui Petri & sedem & sedem tenes &c.* Illustrissime Domine, si etiam in hac Epistola aliquid minus PERITE aut minus CAUTE est positum ignoscat zelanti patremque suum Filio defendenti, plus enim quam tempus est, ut novatoribus resistatur, nam ut rectè observat S. Cyprianus l. 1. epist. 3. non aliunde hereses obortas, & schismata nata esse, quam inde, quod Sacerdotes non obtemperatur, nec unus in Ecclesia ad tempus Sacerdos, & ad tempus iudex Vice Christi cogitatur. Quare non mirum quod portæ inferi adversus ecclesiam rebellantes, quantumcumque inter se discrepant, in Ecclesia oppugnatione consentiunt, juxta illud quod Herodes & Pilatus in Domini Passione amicitia federantur. Ut loquitur S. Hieronymus in 7. Isaïæ, unde & D. Hilarius 7. de trinitate concludit, *Hæretici igitur omnes contra Ecclesiam veniunt.* Sicut autem Hæretici in hoc conveniunt, quod ecclesiam ejusque caput Romanum Pontificem cunctas hereses omni tempore damnantem [ut ostendit Henricus Sedulius in lib. de præscriptionibus adversus hæreses præscript. 16] oppugnent, ita & in eo [dignetur hoc intimare amico suo I. V. D. van Espen] quod junctis viribus Religiosos persequantur; hoc enim illis commune est & familiare Monachorum choros, [dico ego Religiosorum] quasi hostes publicos æstimare [verba sunt S. Hieronymi epist. 61. advers. err. Jo. ser. 2.] ad oculum id patet in Joanne Wiclef, qui suos discipulos habet modo, illos, qui prohibent subditis suis ordinum mendicantium Religiosis elemosynam dare sub peccato &c. Luthero, Calvino &c. Hæresiar-chis eorumque aelectis, qui non minus Religiosorum, quam Ecclesiæ & Pontificis persecutores fuerunt.

Rationem hujus si quis investiget, facile deprehendet, hanc esse præcipuam, quia scilicet Hæretici satis norunt, Religiosos esse præcipuos Ecclesiæ & Pontificis defensores

seniores, dum illos sentiunt suarum Hæresum & errorum acerrimos oppugnatores, utque adeo, ut non immerito Religiosi comparari queant 6o. illis fortibus ex fortissimis Israël, qui (ut scribitur canticorum 3.) lectulum *Salomonis* verè ambiunt, dum veri *Salomonis* Christi Domini dilectam sponfam ejusque in terris Vicarium Pontificem summum contra insultus Hæreticorum omni tempore & loco totis viribus defendere non cessant, in uno pro omnibus [omnes laudo] hoc clarissime patet ordine *Fratrum Minorum* [quem ille juris Doctor tam injuste persequitur in suo Regapulo] qui sicut primitus a S. Francisco fundatus est, ut testantur *Abbas Vespertensis* & *Giaconus* ad annum 1212. contra *Waldenses* seu *pauperes de Lugduno* juratos Ecclesiæ & Pontificis hostes, quippe qui (inter alios perniciosissimos errores) totum Ecclesiæ statum in capite & membris damnantes, docebant Pontifici non obediendum; canones & decreta Pontificum reprobantes; [cogitate de quali numero sint illi, qui modo INNOCENTII decreta realiter contemnunt] sicut inquam contra hanc hæreticorum sectam, Ordo Seraphicus primitus institutus est, ita & contra aliorum omnium Hæreticorum & novatorum furias Ecclesiam Dei ejusque caput Romanum Pontificem omni tempore pro viribus defendere numquam destitit nec desistit modo, Belgium testis est, in confusionem illius Clarissimi J. U. D. noti vestrique familiaris, *Illust. Domine*, libros solum assignabo, ubi legere poterit, quam necessaria fuerunt pro Ecclesia Dei & modo sint privilegia & exemptiones ordini illi concessæ, sed ipsis *Minoritis* relinquo reliqua & solum breviter annoto, quæ Illust. vestra gratia perlibenter leget nam *Minoritas* seu *Recollektas* [ut scio] diligis & ut spero per D. V. contra hostem illum J. V. D. defendentur; scilicet confusionem suam legat sequentibus libris Doctor Juris tunc juste judicet: in operibus D. Bonaventuræ præsertim *Apologia pauperum*, *Chronica* Waddingi, *Annalibus* Haroldi & *Arenbergij* Vitis, historia Seraphica Rodulphi, Privilegijs Chassaing, Historia Generali R. P. Caroli Rapini Parisijs an. 1631, legat Pisanum de conformitate, Medullam Evangelij P. Deroij 12, fundamenta R. P. Marchantij, Sacrarium privilegiorum seraphico P. S. Franciscum indultorum per R. P. Angelum de S. Francisco Duaci 1636. responde aux demandes d'un grand Prelat par Francois de Fontaine Predicateur du Roy à Liege, Compendium privilegiorum FF. Min. ab Alphonso de Casarubios Venetijs 1631 Opera Sedulij & Titelmanni, Marianam in suo Francisco Redivivo Ingolstadtij 1625. ut cognitionem Ordinis Seraphici accipiat introspiciat firmamentum trium Ord. aust. sixto Senensij, Historiam Seraphicam Gonsæge, Speculum R. P. de Riddere Apologiam R. P. Mathei Haureur, Examen Currus Mystici per R. P. Nicolaum Armigerum 1631. informatio R. P. Bernardini Verweis 1653. Colon. &c. quod si introspicere dedigneretur; sciat Ordinem Seraphicum fundatum esse in Fide Catholica unde quoad Novitios c. 2. regulæ examinent eos de Fide Catholica, teste Bonav. Frater Minor. pro Fide & Pontificis auctoritate debet esse paratus ad Martyrium, ex nunc numerant Martyres plus quam mille quingentos, Franciscus Vir Catholicus & totus Apostolicus Ecclesiæ teneri Fidem *Romanam* docuit, sufficienter notum est omnibus quid hic in Patria Provinciæ FF. Minorum Recoll. tam Flandriæ quam Brabantix & S. Joleph in Comitatu Flandriæ pro Ecclesia & Pontifice præstiterunt & modo præstant quid passi sint & modo patiantur quid tempore Geusiorum minoritæ perpassi sint lege in R. P. Marchantio titulo 12. fundamento 12, recordare J. U. Doctor, quid

Bruxellis præstitit peste infectis B. P. Theodorus a Monasterio Minorita, 1489. offa
cent Lovanii, illa interroga, memorare quid anno 1672. & sequentibus in servitio
infirmorum Tungris & alibi præstitit, uti & Bruxellis sæpissime peste infectis,
recordare, quid continuo F. F. Minores præstent servitij & non scribes Privilegia
esse revocanda, necessaria enim sunt, ut tibi ac tuis similibus resistent: hæc accipe
solum incidentaliter, quia ordinem illum particulariter persequutus es; tibi & alijs interim
has ponit ad instructionem Theſes Angelicus Doctor D. Thomas opusculo 19. c. 4. &c.

I. Cum misit Deus Apostolos, 12. & 72. Discipulos dedit illis facultatem alios mittendi sicut
fecit S. Paulus 1. Corinth. 4.

II. Multo melius potest Papa & Episcopus delegare alios & mittere in vineam Domini quam
parochos.

III. Minores Angeli in celesti hierarchia, mitti possunt a superioribus, & eadem plane
opera exercent, ideoque dicuntur Seraphim & Cherubin, quia eorum opera exercent sic in Hier-
archia Ecclesiastica.

IV. Papa non destruit Ecclesiasticam Hierarchiam cum mittit Monachos ad Prædicandum,
quod enim potest inferior ut curatus concedere committendo curam alicui, hoc potest ejus superior
ut Episcopus & Papa.

V. Papa in hoc non facit contra decretum Canonum, nec contra statuta Sanctorum, quod si
daretur eum facere contra verba statutorum, certum est eum servare intentionem statuentium
quæ est utilitas Ecclesiæ.

VI. Quæ sunt de jure positivo, relicta sunt sub Papæ dispensatione, ut est hoc de quo qua-
ritur, nempe mittere Monachos ad Prædicationes & Confessiones audiendas.

VII. Quisquis Papæ vel Episcopo suo vel alicui ejus vicem habenti confessus est, ille con-
fessus est proprio Sacerdoti.

VIII. Cum Episcopus subditum Sacerdotis absolvit per se vel per alium cui commisit, tum
Sacerdos parochiales, ita debet reputare se cognoscere eum, ac si sibi confessus esset nam cog-
noscere potest aliquem aut ex propria Confessione, aut ex sententia superioris an sit dignus Com-
munionem.

IX. Licet concedatur posse aliquid malum oriri ex hoc, quod aliquis non constituitur parochus
suo; tamen multo plura & majora mala nascuntur, si quis cogatur necessario illi confiteri, ut
patet experientia.

X. Quicquid Sancti Doctores & Canones videntur dicere de Monachis, quorum officium esse
dicitur magis plangere, quam docere hoc dicitur de Monachis illis, qui nec Sacerdotes erant,
neque Diaconi sed Solitarij & Eremitæ, non de ijs, qui ad hoc vocati sunt, & qui non ex pro-
pria auctoritate id faciunt sed ex commissione Prælatorum.

XI. Etiam si daretur duos tantum Ordines à Domino esse institutos, qui possent propria aucto-
ritate prædicare &c. posset tamen Ecclesia tertium statuere Ordinem, qui possent propria aucto-
ritate prædicare, multo magis eorum qui ex commissione, sicut in primitiva Ecclesia fuerunt tan-
tum duo Ordines scilicet Presbyteri & Diaconi, & tamen postea Ecclesia Minores Ordines sta-
tuit.

XII. Quidam à Confessione desistent, nisi possent alijs, quam suis Sacerdotibus confiteri.

XIII. Ex communi consuetudine Orientalis Ecclesiæ, omnes fore Monachis (in Belgio re-
ligiosis) confitentur.

XIV. Quidam novellum sibi statuentes errorem in tantam præsumunt audaciam, ut asse-
rant

tant non posse per Episcopos Religiosis prædicta committi absque voluntate parochi & quod periculosius est non posse hoc asserunt concepi per PRIVILEGIUM Sedis Apostolicæ.

XV. Optime ait S. Dion. Eccl. Hier. C. 6. summus Sacerdos per suos ministros aut Sacres purgans aut illuminans, esse dicitur purgare & illuminare ergo & Episcopus eodem modo, qui autem facit per alium, per seipsum facere potest.

XVI. Bæphemie vicinum est dicere, quod Episcopus non possit usum Clavium exercere in quolibet sua Diœcesis sicut & Christus potest.

XVII. Potest institui religio ad subveniendum pauperibus in necessitatibus corporis ergo multo magis potest institui ad subveniendum animabus per predicationes & confessiones.

XVIII. Quod potest Inferior potest etiam Superior: quod ergo potest Curatus, potest Curatus & potest Papa, CUI (ut ait Cyrillus.) OMNES JURE DIVINO CAPUT INCLINANT.

XIX. Alij Gubernationes, alij Opulationes inquit Apostolus I. Corinth. c. 12. opulationes sunt istæ, qui serunt epem majoribus, ut titus Apostolo, Archidiaconi Episcopo &c. Hoc autem non destruit Hierarchiam Opulc. 14. c. 23.

XX. Alter alterius Membra & unum Corpus in Christo Rom: 12. manifestum est quod Ecclesiasticæ dignitatibus derogat, QUICUMQUE RELIGIOSOS IMPEDIT NE DOCERE POSSINT OPULC. 15. cap. 3.

XXI Ibidem Cap. 3. qui ROMANÆ ECCLESIAE privilegium ab ipso summo omnium Ecclesiarum capite traditum AUFERRE conatur, hic procul dubio in HERESIM labitur ut dicitur in decretis dist. 22. cap. omnes & q S. Ambrosio, qui ait se in omnibus sequi MAGISTRAM SANCTAM ROMANAM ECCLESIAM lib. 3. de Sacram. c. 1.

XXII. Ab Apostolis 7. Diaconi instituti fuerunt, qui erant in statu perfectionis nam velitis omnibus secuti erant Christum: ab horum exemplo omnes Religiones derivatae sunt: quem admodum ergo Apostolis Episcopi, Discipulis Parochi, sic Diaconis Religiosi successerunt opulc.

14 C 23:

Has Theses Angelicus Doctor solemniter defendit, & hoc tempore, præsertim ab hostibus Religioforum & inimicis sanctæ sedis ruminati merentur. Cathedra enim Romana ejusque potestas maxime defendenda, dum novitates oriuntur, ad illam recurrendum, huic obediendum, sic & bene Hieronymus ad Damasum scripsit in Ecclesia Orientali hæretes & scismata pullulare, idè sibi cathedram Petri & fidem Apostolico ore laudaram censuit consulendam, & infra aiebat, Ego nullum præmium nisi Christum sequens [idem cum ipso scribo] Beatitudinis tuæ, id est Cathedrae Petri communionem consocior, super illam Petram Edificatam Ecclesiam scio, Innocentio XI. obediamus, atque Oremus [Ecclesiæ sunt verba in rogationibus] pro Pontifice vestro, respondete mecum Illustrissime Domine cæterique Galli non ore, sed corde & vos omnes quicumque diligitis Dominum ejusque Vicarium, supremum Universalis Ecclesiæ Monarcham, dicite non tamen AULICE, Dominum conservet eum & vivificet eum, & beatum faciat eum in terra & non tradat eum in animam inimicorum ejus, Si nos ipsius defensores in animam, os & calamus hostium tradamur, si persecutionem propter justitiam ac antiquam Romanam Catholicam fidem Ecclesiæque sanam doctrinam patimur, sustinemus utique, plura parati pati, mandatis Sanctissimi Domini in omnibus obtemperaturi, eundemque ramquam infallibilem universalis Ecclesiæ Magistrum Concilijs prædominantem Monarcham defensuri, animos nobiscum lumine, & quidquid sedes Apostolica responderit suscipite & Causa finita est, hac lege & non alia, pax Ecclesiæ

desiæ desiderata surget in Belgio & tunc erit multitudinis credentium cor unum & anima una, obedi ergo Illustrissime Domine & compelle subditos ad obedientiam; tunc finio verbis Chrylogi in epistola ad Euthichem. *In omnibus hortamur te Frater honorabilis, ut his, quæ à Beatissimo Papa Romana civitatis præscripta sunt, obedierit attendas, quoniam Beatus Petrus, qui in propria Sede, & vivit, & præsidet, præstat querentibus fidei veritatem.* Quam indignum sit Christianis, multo magis Episcopali caractere insignito, Pontifici non obedire declarat idem Chrylogus exemplo Christi serm. 175. dicens " edicto Cæsaris, & pagani Dominus obtemperaturus occurrit, & de-creto B. Petri Principis, Christiani servus adhuc aliquis irreverenter obstitit? " hanc ergo Chrylogi indignationem, imo & omnium Christianorum, quin & ipsius Dei à te avertas & à tuis Gallis [quos nullo modo taxare volo, sed solum doctrinaliter cum ipsis agere ut veritas elucescat, nec Christianissimum Regem tangere intendendo in quacumque materia, aut alia capita coronata, sum enim neutralis] ne veniatis in iudicium de contemptu, sed per obedientiam mereamini vitæ æternæ mercedem, quam vobis ex corde apprecor & maneo

ILLUSTRISSE DOMINE,

Illustrissimæ Vestræ Gratiæ indignus Famulus

FRANCISCUS VERITE'.

Datum 7. Martij 1689. in Festo
Angelici & Quinti Ecclesiæ
Doctores D. Thomæ Aquinatis.

Imprimi poterit.
H.F.A.L.A. Librorum
Censor.

NOTA: Leodij apud Jacobum Monfort, & Coloniz apud Joannem ab Egmont invenitur D. Francisci Veritæ epistola 1. sub titulo *Summus Pontifex vindicatus &c.* uti & 2. *Papa infallibilis in Triumphum adductus* & 3. *Innocentius XI. infallibilis Fidei Magister probatus &c.*

Errata potiora (Benigne Lector) quæ propter absentiam Auctoris irrepsere, corrigere digneris,

Pag. 6. lin. 30. disposituri *lege* deposituri

Pag. 10. lin. 43. competentam *lege* competentem

Pag. 10. lin. 36. potestate *lege* potestatem

Pag. 12. lin. 14. quopropter *lege* quapropter
lin. ibid. veneremur *lege* veremur

Pag. 12. lin. 22. tu *lege* D. V.

